Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent
6 januari 2021
Kamer G28AH

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
/

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
6 januari 2021

Naam van de beklaagde(n)
R. A. e.a.

Systeemnummer parket
18CO39857

Rolnummer
19G002609

Notitienummer parket
GE/G/10/F1/15387/2018

Inzake het openbaar ministerie tegen:

1. R. A., RRN (…)
geboren op (…)
verblijvende te (…) (Verenigd Koninkrijk), (…)
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester G. T. en meester D. W. D., beiden advocaat te (…)

2. C. A.
geboren op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
verblijvende te (…) (Vereningd Koninkrijk), (…)
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester Raan Colman en Laura Van der Biest, beiden advocaat te 9000 Gent, Sint-Lievenslaan 172

3. S. E.
geboren op (…)
ingeschreven te (…) (Verenigd Koninkrijk), (…)

beklaagde, bijgestaan door meester V. .R, advocaat te (…)

4. R. S.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
thans volgens eigen verklaring verblijvende te (…)
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester C. S., advocaat te (…)

5. R. R.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
verblijvende te (…)
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester D. F. M., advocaat te (…)

6. H. A.

geboren op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
volgens eigen verklaring wonende in Albanië
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester V. J.-M., advocaat te (…)

7. P. D.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
volgens eigen verklaring wonende in Albanië
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester Michel Kempeneer, advocaat te (…)

8. P. K.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
volgens eigen verklaring wonende in Albanië
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester Johan Vermeersch, advocaat te (…)

9. T. E.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
volgens eigen verklaring wonende in Albanië
van Albanese nationaliteit

thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (…)

beklaagde, bijgestaan door meester C. J., advocaat te (…)

10. G. K.
geboren op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Albanese nationaliteit

beklaagde, die verstek laat gaan.

11. M. B.

geboren op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Albanese nationaliteit

beklaagde, die verstek laat gaan.

12. D. A.
geboren op (…)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
van Albanese nationaliteit

beklaagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat
(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige,
(art. 77 quater,1° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt
(art. 77 quater,6° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet
(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens de minderjarige die in tap gesprek met ID (…) "M." genoemd wordt (navolgend pv PV5943/19), de minderjarige die wordt vermeld in het geïntercepteerd gesprek van 16/04/2019 (pg. 4/12 van navolgend PV 11776/2019),

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens de minderjarige die in tap gesprek met ID (…) "M." genoemd wordt (navolgend pv PV5943/19), de minderjarige die wordt vermeld in het geïntercepteerd gesprek van 16/04/2019 (pg. 4/12 van navolgend PV 11776/2019),

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door S. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens de minderjarige die in tap gesprek met ID (…) "M." genoemd wordt (navolgend pv PV5943/19), de minderjarige die wordt vermeld in het geïntercepteerd gesprek van 16/04/2019 (pg. 4/12 van navolgend PV 11776/2019),

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens de minderjarige die in tap gesprek met ID (…) "M." genoemd wordt (navolgend pv PV5943/19) en de minderjarige die wordt vermeld in het geïntercepteerd gesprek van 16/04/2019 (pg. 4/12 van navolgend PV 11776/2019)

5. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door H. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarige slachtoffers, onder meer en minstens 1 minderjarig slachtoffer zoals vermeld in het proces-verbaal 14244/2019

6. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. D.

namelijk, onder meer en minstens 2 niet nader geïdentificeerde minderjarigen (een jongen van 14 jaar oud en een jongen van 15 jaar oud), zoals vermeld in het proces-verbaal 16507/2019

7. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. K.

namelijk, onder meer en minstens 2 niet nader geïdentificeerde minderjarigen (een jongen van 14 jaar oud en een jongen van 15 jaar oud), zoals vermeld in het proces-verbaal 16507/2019

8. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door T. E.

namelijk, onder meer en minstens 2 niet nader geïdentificeerde minderjarigen (een jongen van 14 jaar oud en een jongen van 15 jaar oud), zoals vermeld in het proces-verbaal 16507/2019

9. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door G. K.

namelijk, onder meer en minstens 2 niet nader geïdentificeerde minderjarigen (een jongen van 14 jaar oud en een jongen van 15 jaar oud), zoals vermeld in het proces-verbaal 16507/2019

B. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat
(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt
(art. 77 quater,6° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet
(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 96 slachtoffers zoals vermeld in de processen-verbaal
11776/19
858/20
1235/20
1273/20
1324/20
1341/20

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 96 slachtoffers zoals vermeld in de processen-verbaal
11776/19
858/20
1235/20
1273/20
1324/20
1341/20

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door S. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 96 slachtoffers zoals vermeld in de processen-verbaal
11776/19
858/20
1235/20
1273/20
1324/20
1341/20

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 96 slachtoffers zoals vermeld in de processen-verbaal
11776/19
858/20
1235/20
1273/20
1324/20
1341/20

5. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. R.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 8 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal
1440/2020

6. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door H. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 21 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 14244/2019 en 1341/2020

7. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. D.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 21 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1842/2020

8. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. K.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 21 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1842/2020

9. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door T. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 21 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1842/2020

10. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door G. K.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 21 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1842/2020

11. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door M. B.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 5 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1583/2020

12. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door D. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 10 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 1498/2020

C. poging mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

gepoogd te hebben zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een

tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat (artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.
(art. 51, 52 lid 1, en 80 lid 4 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een **minderjarige,**
(art. 77 quater,1° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt
(art. 77 quater,6° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet
(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/2017

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/2017

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25

september 2019

door S. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/2017

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/2017

D. poging mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

gepoogd te hebben zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat
(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.
(art. 51, 52 lid 1, en 80 lid 4 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater,4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt
(art. 77 quater,6° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet

(art. 77 quinquies,2° wet van 15.12.1980)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 4 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 2259/20

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 4 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 2259/20

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door S. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 4 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 2259/20

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal slachtoffers, onder meer en minstens 4 slachtoffers zoals vermeld in het proces-verbaal 2259/20

E. leidend persoon criminele organisatie

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door S. E.

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

5. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door G. K.

F. deelname aan besluitvorming criminele organisatie

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.
(art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. R.

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door H. A.

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. D.,

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. K.

5. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door T. E.

6. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door M. B.

7. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door D. A.

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 24 juli 2020 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolken aangesteld B. E. en E. M.-H., teneinde de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste en de negende beklaagde bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Albanees naar het Nederlands en omgekeerd en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld B. T. en V. S., teneinde de eerste, de tweede en de derde beklaagde bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Engels naar het Nederlands en omgekeerd en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd, behalve wat het vertaald gedeelte betreft dat geschiedde.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De beklaagden G. K., M. B. en D. A. zijn niet verschenen hoewel ze rechtsgeldig werden gedagvaard.

VOORAFGAANDELIJK

Verbetert en vult de dagvaarding aan zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

A. VOORAFGAAND

1. Bevoegdheid

Gelet op hun onderlinge samenhang is de rechtbank ook territoriaal bevoegd om kennis te nemen van alle feiten omschreven onder de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen.

2. Procedureel

a. Nieuwe BOM-controle

De derde beklaagde vraagt in zijn conclusie dat de rechtbank de zaak zou overmaken aan de kamer van inbeschuldigingstelling voor een nieuwe BOM-controle en dit conform artikel 189 ter Sv.. Hij steunt zich daarbij op het feit dat hij pas op 28 mei 2020 in kennis zou zijn gesteld per gewone brief, en dit zonder vertaling, van de zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling voor de BOM-controle die plaats heeft gehad precies op 28 mei 2020, waardoor hij zijn rechten van verdediging niet heeft kunnen uitoefenen.

De BOM-controle in deze zaak heeft plaatsgevonden op 28 mei 2020. De beklaagden zijn daartoe opgeroepen per brief van 22 mei 2020. De derde beklaagde stelt thans dat hij deze oproeping pas op 28 mei 2020 zou hebben ontvangen, hetgeen hij niet aannemelijk maakt.

Conform art. 189 ter Sv. kan de rechtbank, op basis van concrete gegevens die pas aan het licht zijn gekomen na de controle door de kamer van inbeschuldigingstelling, o.a. op verzoek

van de beklaagde de kamer van inbeschuldigingstelling gelasten de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie, infiltratie en burgerinfiltratie (opnieuw) uit te oefenen.

Los van de beoordeling of de rechten van verdediging van de derde beklaagde zijn geschonden door de beweerde laattijdige oproeping dient opgemerkt te worden dat het bevelen van een nieuwe BOM-controle louter facultatief is en dat er sprake moet zijn van een concreet nieuw element. Het louter laattijdig verwittigen van een beklaagde van de controle is op zich uiteraard geen nieuw element zoals vereist in art. 189 ter Sv.. Ook de beweerde niet vertaling van zijn oproepingsbrief betreft geen nieuw element en is ten andere ongegrond nu de rechtspleging gebeurt in de taal van het gerecht (Wet van 15 juni 1935).

Verder dient opgemerkt te worden dat de mogelijkheid van een nieuwe BOM-controle beperkt is tot de opsporingsmethoden observatie, infiltratie en burgerinfiltratie, meer bepaald de methoden waarvoor een vertrouwelijk dossier wordt samengesteld. Uit zijn conclusie blijkt dat de derde beklaagde bepaalde bedenkingen heeft bij het mogelijk gebruik van proactieve recherche bij de opstart van het dossier. Dit valt echter buiten het toepassingsgebied van art. 189*ter* Sv..

Wat de beweerde schending van de rechten van verdediging betreft, nl. de beweerde laattijdige oproeping, is de rechtbank van oordeel dat uit de conclusie van de derde beklaagde blijkt dat hij geen opmerkingen heeft op de onderzoeksdaden die conform art. 235 ter Sv. onderworpen zijn aan de controle door de kamer van inbeschuldigingstelling. Ook tijdens de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 2 december 2020 werden door de verdediging van de derde beklaagde geen concrete opmerkingen over het onderzoek geformuleerd. Hij heeft de kans gekregen zowel voor de raadkamer, waarbij hij zelfs niet is verschenen en waardoor hij nagelaten heeft om in deze fase van de rechtspleging bepaalde nietigheden op te werpen, als voor het vonnisgerecht zijn rechten ten volle uit te oefenen, wat hij gelet op de inhoud van zijn conclusie en zijn pleidooi op de zitting ook ten volle heeft gedaan.

Er is dan ook geen schending van de rechten van verdediging aangetoond.

De vraag van de derde beklaagde om in toepassing van art. 189 ter Sv. een nieuwe BOM-controle te bevelen wordt dan ook afgewezen.

b. Dataretentie

De derde beklaagde stelt verder in zijn conclusie dat zijn vervolging in grote mate steunt op gegevens verkregen door (retroactieve) telefonieonderzoeken. Nu het Europees Hof van

Justitie recent opnieuw heeft beslist dat een algemene en ongedifferentieerde retentie van telefoniegegevens, zoals het geval zou zijn in de Belgische wetgeving, in strijd is met het Unierecht, dient het bewijs dat rechtstreeks of onrechtstreeks verkregen is uit deze onderzoeken volgens hem uitgesloten worden.

Hij verwijst daarvoor o.a. naar het arrest van 17 december 2015 van het Hof (zaak C-419/14). Op 6 oktober 2020 velde het Europees Hof van Justitie een nieuw arrest inzake dataretentie (zaak C-520/18).

De derde beklaagde stelt in navolging van deze Europese rechtspraak dat gezien al het bewijs lastens hem gesteund is op deze uitgevoerde telefonieonderzoeken hij dient vrijgesproken te worden van alle hem ten laste gelegde feiten.

De rechtbank oordeelt echter dat het feit dat desgevallend bewijselementen zouden zijn verkregen in strijd met het eerbiedigen van het privéleven of met het recht op bescherming van persoonsgegevens niet automatisch tot gevolg heeft dat artikel 6 EVRM of het recht op een eerlijk proces werd miskend.

Zelfs wanneer de telecomgegevens door de operatoren in strijd met de Grondwet of verdragsrechtelijke bepalingen zouden zijn verzameld en/of bijgehouden leidt dit niet automatisch tot de uitsluiting van bewijs, gelet op artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Artikel 32 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt namelijk dat tot nietigheid van een onregelmatig verkregen bewijselement enkel kan worden besloten indien (1) ofwel de naleving van de betrokken vormvoorwaarden wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel (2) de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, ofwel (3) het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

Dit artikel geldt voor alle onregelmatigheden, ongeacht of zij een inbreuk inhouden op een verdragsrechtelijk of grondwettelijk gewaarborgd recht (cfr. Cass. 19 april 2016, nr. P.15.1639.N, www.cass.be).

In dit verband stelt de rechtbank het volgende vast:

(1) er is geen sprake van enige schending van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste; de derde beklaagde voert dit overigens ook niet aan;

(2) verder wordt de juistheid van de telefoniegegevens niet betwist; de derde beklaagde heeft inhoudelijk geen opmerkingen over het al dan niet correct zijn van de informatie die voortvloeit uit het telefoononderzoek; de rechtbank oordeelt dat de betrouwbaarheid van het bewijs niet ter discussie staat en bijgevolg geenszins is aangetast;

(3) tot slot is er evenmin sprake van een schending van het recht op een eerlijk proces:

- de ernst van de aan de derde beklaagde ten laste gelegde feiten overstijgt ruimschoots de ernst van de beweerde onregelmatigheden;

- het gerechtelijk onderzoek vond plaats hoofdzakelijk, en dit zeker wat betreft de hier betwiste dataretentie, binnen het bestaande Belgische strafprocesrecht; de opvraging van de telecommunicatiegegevens gebeurde onder het strikt toezicht van een onafhankelijke gerechtelijke instantie, met name de onderzoeksrechter; het telefoononderzoek in deze zaak steunt op artikel 88*bis* Sv. en artikel 90*ter* Sv.; de beschikkingen van de onderzoeksrechter werden telkens gemotiveerd; de derde beklaagde werpt niet op dat de onderzoeksrechter deze artikelen niet zou hebben gerespecteerd; er is in geen geval sprake van een fout of onachtzaamheid in hoofde van de onderzoeksrechter, de vervolgende overheid en/of de politieambtenaren die het onderzoek hebben gevoerd;

- het recht op een eerlijk proces dient te worden beoordeeld over het geheel van het strafproces; niets heeft de derde beklaagde belet om de verzamelde telefoondata tegen te spreken; de verzamelde telefoondata liggen overigens in het verlengde van zijn gedeeltelijke bekentenissen; de derde beklaagde heeft voor de rechtbank de mogelijkheid gekregen om alle telefoongegevens te weerleggen en de juistheid ervan te betwisten en hij heeft van de rechtbank uitgebreid de kans gekregen om zich te verdedigen op alle bewijselementen die het openbaar ministerie heeft verzameld.

Er is op heden dan ook geen sprake van een onherroepelijke schending van het recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 van het EVRM.

Het feit dat bewijselementen zouden zijn verzameld met inbreuk op het privéleven van de derde beklaagde - *quod non* - heeft de uitoefening van zijn recht van verdediging geenszins in de weg gestaan.

De rechtbank oordeelt derhalve dat er in deze zaak geen bewijsmateriaal dient te worden geweerd.

c. Vertaling EOB om te kunnen overgaan tot wettigheidscontrole onderzoeksdaden Verenigd Koninkrijk

De derde beklaagde vraagt in ondergeschikte orde om aan het openbaar ministerie te verzoeken om de anderstalige stukken uit het dossier, meer bepaald de onderzoeksresultaten verkregen uit het Europees Onderzoeksbevel van 28 mei 2019, te vertalen naar de taal van de procedure ten einde te kunnen overgaan tot een wettigheidscontrole van deze resultaten.

De onderzoeksdaden uitgevoerd in het kader van het voormelde Europees Onderzoeksbevel zijn uitvoerig beschreven en geanalyseerd door de verbalisanten, waarbij de relevante stukken bij deze processen-verbaal werden gevoegd. De volledige antwoorden op het Europees Onderzoeksbevel zijn gevoegd in het strafdossier onder een aparte map.

Deze stukken zijn inderdaad niet vertaald. De derde beklaagde heeft noch voor de raadkamer, waar hij zelfs niet is verschenen, noch op de inleidingszitting of op de zitting waarop de zaak in voortzetting stond de vertaling van deze stukken gevraagd. Pas in een conclusie die op 16 november 2020 is neergelegd wordt dit voor het eerst gevraagd.

De stukken waarvan de derde beklaagde de vertaling vraagt zijn opgesteld in de Engelse taal. De derde beklaagde woont zelf al geruime tijd in het Verenigd Koninkrijk, werkt daar en heeft zelfs de Britse nationaliteit. Het is dan ook duidelijk dat hij meer dan voldoende kennis heeft van de Engelse taal. Ook de rechtbank voelt zich voldoende onderlegd om kennis te nemen van de stukken in de Engelse taal.

In die omstandigheden gaat de rechtbank niet in op de vraag van de derde beklaagde om deze stukken nog te laten vertalen. Zijn rechten van verdediging of zijn recht op een eerlijk proces worden door de niet-vertaling geenszins in het gedrang gebracht.

Het Hof van Cassatie heeft in haar arrest van 28 januari 2014 overigens uitdrukkelijk gesteld dat: *"Het recht op verdediging wordt niet miskend wanneer de vertaling van in een andere taal opgestelde stukken wordt geweigerd omdat de verdachte over een voldoende kennis van die andere taal beschikt."* (Cass.(2°k) AR P.12.1826.N, 28 januari 2014).

Wat betreft de gevraagde wettigheidscontrole merkt de rechtbank op dat de derde beklaagde geen enkele specifieke miskenning van enige essentiële vormvereiste aanhaalt en dat de rechtbank zelf, na nalezing van de onderzoeksdaden in het Verenigd Koninkrijk, ook geen vaststellingen daaromtrent heeft gedaan.

Verder is het ook zo dat het duidelijk is dat de derde beklaagde eigenlijk vooral de betrouwbaarheid van de dataretentie in het Verenigd Koninkrijk in het vizier neemt en beweert dat de aangewende onderzoeksdaden een schending zouden uitmaken van zijn recht op een eerlijk proces.

Ook op dat vlak dient de rechtbank vast te stellen dat wat betreft de in het Verenigd Koninkrijk uitgevoerde onderzoeksdaden geenszins blijkt of wordt aangetoond dat ze niet zouden voldoen aan de essentiële voorwaarden verbonden aan het recht op een eerlijk proces voor de derde beklaagde en dat niet is voldaan aan dezelfde modaliteiten en omstandigheden zoals uitgewerkt omtrent de dataretentie in België onder het voormelde punt b. in dit vonnis.

Om die reden oordeelt de rechtbank dan ook dat de gevoerde wettigheidscontrole aantoont dat er geen inbreuken op de heersende wetgeving werden gepleegd.

d. Start onderzoek na proactieve recherche

De derde beklaagde suggereert met betrekking tot zijn vraag om een nieuwe BOM-controle in zijn conclusie dat er in het strafonderzoek gebruik is gemaakt van proactieve recherche, waarvoor conform art. 28bis §2 Sv. een voorafgaande schriftelijke toelating noodzakelijk is door het openbaar ministerie.

De tweede beklaagde heeft zich daarbij op de zitting van 2 december 2020 mondeling aangesloten en heeft gesteld dat als gevolg daarvan de strafvordering lastens hem dient afgewezen te worden als onontvankelijk.

Het strafonderzoek is gestart met het aanvankelijk proces-verbaal van 17 oktober 2018 waarin enkel wordt gesteld dat er op grond van diverse reeds afgesloten en actueel lopende onderzoeken bepaalde informatie is naar boven gekomen en dat die in een bepaalde richting wijst. Op grond van die informatie is op 22 oktober 2018 een machtiging tot infiltratie door de bevoegde magistraat afgeleverd.

Er is daarbij geen enkele aanwijzing dat de informatie opgenomen in het proces-verbaal van 17 oktober 2018 zou bekomen zijn door gebruik te maken van proactieve recherche, zoals nader omschreven in art. 28bis §2 Sv.. Het louter verzamelen of samenleggen van bestaande informatie uit andere strafdossiers door de politiediensten valt hier immers niet onder.

De rechtbank oordeelt dan ook dat er geen sprake is geweest van proactieve recherche in huidig strafonderzoek en dat er derhalve geen reden is om de strafvordering af te wijzen als onontvankelijk.

B. OVERZICHT VAN DE FEITEN EN VAN HET ONDERZOEK

Uit politionele informatie komt naar voor dat het voormalig Formule 1-hotel gelegen aan de (…) in Gent, dat thans het C. H. is genaamd, reeds jaren gekend is als tijdelijke verblijf- en ontmoetingsplaats van Albanese transmigranten.

Het hotel zou fungeren als transitplaats/safehouse voor Albanezen die via illegale transporten

de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk wensen te maken. Er zouden diverse reeds afgesloten, maar ook nog lopende onderzoeken, deze informatie ondersteunen.

Verder blijkt ook dat de concrete afspraken over de eigenlijke smokkeltransporten veelal doorgaan in de omliggende cafés, waaronder het café K. in de (…) te (…). Het zou gaan om één of verschillende criminele organisaties, waarvan de leiders zich bevinden in het Verenigd Koninkrijk en in Albanië. In België zou een netwerk van tussenpersonen actief zijn.

Met goedkeuring van de bevoegde magistraat is gebruik gemaakt van undercoveragenten om zicht te krijgen op de activiteiten van de mogelijke criminele organisatie of organisaties. Op grond van de door de undercoveragenten verzamelde informatie komen concreet een aantal personen in beeld als betrokken bij de activiteiten van mensensmokkel.

Op 25 januari 2019 is een gerechtelijk onderzoek opgestart lastens onbekenden wegens feiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, en deelneming aan een criminele organisatie, en dit voor de periode van 1 januari 2018 tot en met 25 januari 2019.

De undercoveragent is in het café K. onder meer in contact gekomen met een Albanese man, die zich liet aanspreken als “S.”, maar die later is kunnen geïdentificeerd worden als R. S., de vierde beklaagde.

Zowel het Belgische gsm-nummer als het Britse gsm-nummer van de vierde beklaagde zijn onderworpen aan een afluistermaatregel. Vooral het afluisteren van zijn Britse nummer eindigend op (…) zal heel wat belangrijke informatie naar voor brengen.

Naar gelang van het verder verloop van het gevoerde onderzoek komen nog verschillende andere mogelijke betrokkenen in beeld, waarbij meestal ook hun oproepnummers onder een afluistermaatregel zijn geplaatst. Omtrent deze tapmaatregelen zijn er vijfdaagse verslagen opgemaakt.

In het kader daarvan komt naar voor dat de vierde beklaagde zich laat bijstaan door zijn neef R. R., de vijfde beklaagde, en dit onder meer voor het ronselen van mogelijke slachtoffers om gesmokkeld te worden, waarna deze personen ondergebracht werden in het C. H..

De vierde beklaagde blijkt in contact te staan met drie personen in het Verenigd Koninkrijk, die zich in de getapte telefoongesprekken enkel laten aanspreken met de roepnamen “O.”, “K.” en “P.”. Hun echte naam komt in de getapte gesprekken niet ter sprake.

Naar aanleiding van enkele onderschepte transporten of controles aan de grens kon vastgesteld en bevestigd worden dat zowel de vierde beklaagde als de drie mogelijke opdrachtgevers daarbij rechtstreeks betrokken waren.

Uit de tapmaatregel is ook gebleken dat de vierde beklaagde van zijn Britse opdrachtgevers een commissieloon ontving van 500,00 EUR per geronselde of gesmokkelde persoon. Deze gelden werden op naam van landgenoten van de vierde beklaagde, om geen verdenking op hem te leggen, via moneytransmitters overgemaakt. Wat betreft de aangerekende prijzen voor een volledig transport wordt vaak gesproken van een prijs van 15.000,00 EUR per persoon.

In het kader van het verder onderzoek zijn o.a. ook de namen van T. E., de negende beklaagde, en M. B., de elfde beklaagde die zelf ook rechtstreekse contacten had met de Britse opdrachtgevers, naar voor gekomen als betrokken bij feiten van mensensmokkel. Verder blijkt ook dat de vierde beklaagde in nauw contact staat met D. A., de twaalfde beklaagde, die ook een vooraanstaande rol in de smokkelactiviteiten lijkt te spelen.

Uit de tapmaatregel komt ook naar voor dat de vierde beklaagde samen met de twaalfde beklaagde op 21 mei 2019 een tijd naar Albanië is gegaan omdat hij het gevoel had gevolgd te worden. Hij zou daarbij voor een tijdelijke vervanger in België hebben gezorgd, maar intussen ook zijn activiteiten hebben verdergezet vanuit Albanië.

Op 30 juni 2019 is de vierde beklaagde terug naar België gekeerd, waarna de smokkelactiviteiten en de telefonische contacten met de drie opdrachtgevers duidelijk terug intensiever werden. Op 17 juli 2019 is de vierde beklaagde teruggekeerd naar Albanië, en dit samen met de vijfde beklaagde. Op 13 augustus 2019 is vastgesteld dat het oproepnummer van de vierde beklaagde terug actief was in België, maar uit de tapmaatregel is gebleken dat een andere persoon, die blijkbaar aangetrokken was als tijdelijke vervanger van de vierde beklaagde, de activiteiten van de vierde beklaagde heeft overgenomen. Hij stond daarvoor in dagelijks contact met de vierde beklaagde en had zelf ook persoonlijke contacten met de Britse opdrachtgevers.

Die vervanger bleek te verblijven in het appartement van de vierde beklaagde, en is later kunnen geïdentificeerd worden als H. A., de zesde beklaagde. Midden september 2019 zijn de vierde en de vijfde beklaagde teruggekomen naar België en is de zesde beklaagde terug vertrokken naar Duitsland.

Er is in een Europees Onderzoeksbevel naar het Verenigd Koninkrijk gevraagd om de drie mogelijke opdrachtgevers te identificeren. Uit dit onderzoek is gebleken dat “O” kon worden geïdentificeerd als de R. A., de eerste beklaagde, en dat “P.” kon worden geïdentificeerd als C. A., de tweede beklaagde. Er waren wat deze beide personen reeds eerder in het onderzoek

aanwijzingen naar voor gekomen dat het wel degelijk om deze twee beklaagden zou gaan.

Verder is de persoon gekend onder de naam “K.” aanvankelijk geïdentificeerd als V. A..

Uit de verdere tapmaatregelen is naar voor gekomen op welke manier de smokkeltransporten werden uitgevoerd. Er werd niet alleen gebruik gemaakt van personenvoertuigen, met Britse nummerplaat, maar ook van vrachtwagens met Oost-Europese chauffeurs. Er is ook verschillende malen sprake van minderjarigen die gesmokkeld worden. Ook werd tussen de betrokkenen gesproken over de mogelijkheid om transporten naar het Verenigd Koninkrijk te laten uitvoeren met boten en/of jachten.

Ook is verder informatie verzameld omtrent de rol van de elfde en de twaalfde beklaagde. Die laatste lijkt op zijn beurt dan weer samen te werken met zijn neef P. D., de zevende beklaagde. In het kader daarvan werden linken vastgesteld met andere smokkelaars, en mogelijke andere opdrachtgevers, waarvan in een later stadium van het onderzoek zou blijken dat het gaat om G. K., de tiende beklaagde. De twaalfde en de zevende beklaagde bleken bij zijn smokkelactiviteiten onder meer samen te werken met de negende beklaagde en met P. K., de achtste beklaagde.

De verbalisanten merken daarbij op dat er verschillende linken te vinden zijn tussen de beide groeperingen.

In april 2019 zijn er Europese Onderzoeksbevelen uitgevaardigd naar het Verenigd Koninkrijk en naar Frankrijk en in mei en september 2019 zijn er opnieuw dergelijke Onderzoeksbevelen uitgevaardigd naar het Verenigd Koninkrijk. Aan de hand van de zo vergaarde informatie is, na samenlegging van de informatie uit de telefoontaps, tot een overzicht gekomen van de mogelijke transporten van transmigranten waarbij de verschillende beklaagden zouden betrokken zijn.

Er is ook een uitgebreid financieel onderzoek gevoerd, onder meer gelet op de uitbreidende vordering van 31 oktober 2019 waarbij aanvullend gevorderd is voor het verwerven van criminele vermogensvoordelen.

Op 23, 24 en 25 september 2019 is er overgegaan tot een grote gecoördineerde actie, waarbij verschillende huiszoekingen en arrestaties zijn uitgevoerd.

Bij de huiszoeking in het C. H. werden onder meer P. D., de zevende beklaagde, T. E., de negende beklaagde, en P. K., de achtste beklaagde aangetroffen. Zij werden alle drie daar gearresteerd.

Bij de huiszoeking op het adres van de vijfde beklaagde werden de vierde en de vijfde beklaagde aangetroffen en gearresteerd.

De eerste en de tweede beklaagde zijn in het Verenigd Koninkrijk gearresteerd en de zesde beklaagde is in Duitsland gearresteerd. Zij werden alle drie later uitgeleverd aan België.

De elfde en de twaalfde beklaagde werden bij de huiszoekingen op hun verblijfplaatsen niet aangetroffen en werden geseind. Zij zijn tot op heden niet aangetroffen en konden bijgevolg ook niet verhoord worden.

Pas op 20 maart 2020 is V. A., waarvan gedacht werd dat hij de “K.” was, in het Verenigd Koninkrijk aangetroffen. Hij werd echter vrijgelaten omdat intussen duidelijk was geworden dat hij niet de persoon was die aanzien werd als één van de drie opdrachtgevers en bijgevolg niet de “K.” was.

Pas laat in het onderzoek blijkt dat de “K.” kan geïdentificeerd worden als S. E., de derde beklaagde. Er werd lastens hem geen bevel tot aanhouding uitgevaardigd. Hij zal uiteindelijk pas op 14 oktober 2020, na de inleiding van de zaak voor de correctionele rechtbank, worden verhoord nadat hij zich vrijwillig in België is komen aanbieden voor verhoor.

De tiende beklaagde, die pas laat in het onderzoek naar voor is gekomen als een mogelijke opdrachtgever voor smokkelactiviteiten, waarbij de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde zouden betrokken zijn, is nooit aangetroffen en kon bijgevolg tot op heden nog niet verhoord worden.

De vierde beklaagde ontkende in zijn eerste verhoor op 24 september 2019 zich bezig te houden met smokkelactiviteiten. Hij vervoerde enkel sporadisch landgenoten van de luchthaven naar hun hotel en dit op vraag van anderen. Hij werkt als zelfstandige en is enkel in België als toerist.

Bij zijn voorleiding voor de onderzoeksrechter blijft de vierde beklaagde bij zijn ontkenning iets te maken te hebben met een criminele organisatie die zich bezig houdt met mensensmokkel. Hij wordt na zijn verhoor onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

De vijfde beklaagde verklaart lange tijd zelf verbleven te hebben in het C. H., maar hij ontkent enige betrokkenheid bij feiten van mensensmokkel. Wanneer hij wordt geconfronteerd met het feit dat hij zijn neef, de vierde beklaagde, zou geholpen hebben met smokkelactiviteiten, stopt hij het verhoor. Hij stelt dat hij eerder zelf slachtoffer is.

Bij zijn voorleiding bij de onderzoeksrechter stelt de vijfde beklaagde dat hij onbedoeld bij de feiten is betrokken en enkel de telefoon van zijn neef een tijd heeft moeten gebruiken. Hij ontkent zelf mensen te hebben geronseld om zich te laten smokkelen. Hij weet niet exact met wat zijn neef zich zou bezig houden. Na zijn verhoor is hij onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

De zevende beklaagde verklaart bij zijn eerste verhoor in België te zijn om eventueel de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk te kunnen maken. Hij geeft aan soms mensen te hebben overgebracht van Brussel naar het hotel in (…), waar hij ook verbleef, maar hij ontkent zich bezig te houden met feiten van mensensmokkel.

Bij zijn voorleiding voor de onderzoeksrechter bevestigt hij zijn verklaring. Hij stelt soms mensen te hebben vervoerd in opdracht van iemand in het Verenigd Koninkrijk, die hij niet kent, en zo kon hij misschien zelf gratis de overtocht maken. Die man zou hem echter aan het lijntje hebben gehouden. Na zijn verhoor is hij onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

De achtste beklaagde verklaart bij zijn eerste verhoor dat hij op geen enkele manier betrokken is bij activiteiten van mensensmokkel. Hij zou nog maar drie weken in België zijn en is niet betrokken bij enige organisatie.

Bij zijn voorleiding voor de onderzoeksrechter bevestigt hij zijn eerdere verklaring. Hij is na zijn verhoor onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

De negende beklaagde verklaart bij zijn eerste verhoor dat hij op geen enkele manier betrokken was bij activiteiten van mensensmokkel. Hij erkent wel soms geld te hebben ontvangen via zijn rekening voor andere landgenoten. Hij houdt zich zelf bezig met de koop en verkoop van tweedehandswagens. Bij zijn voorleiding voor de onderzoeksrechter bevestigt hij zijn eerdere verklaring. Hij is na zijn verhoor onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Naar aanleiding van de actie op 23, 24 en 25 september 2019 zijn nog verschillende andere personen meegenomen voor verhoor. Zij zijn na hun verhoor vrijgelaten en zijn niet in verdenking gesteld voor bepaalde feiten.

Zo zijn C. O., H. A., E. A., M. O., D. O., B. M. en R. L. verhoord. Vooral D. O. lijkt veel te weten omtrent de gevoerde activiteiten van mensensmokkel en spreekt van twee onderscheiden Albanese groepen, nl. deze rond de vierde beklaagde en deze rond de zevende en de negende beklaagde.

Op 6 november 2019 is de vierde beklaagde herverhoord. Hij geeft thans toe dat hij effectief opdrachten kreeg vanuit het Verenigd Koninkrijk om andere Albanezen te smokkelen. Zijn drie opdrachtgevers kent hij enkel onder hun schuilnaam en hij beweert hun echte identiteiten niet te kennen. Hij erkent op hun vraag slachtoffers te hebben gezocht, opgevangen, geholpen en klaargemaakt voor het transport, maar hij stond zelf niet in voor het eigenlijke vervoer. Hij kreeg 500,00 EUR per gesmokkelde persoon en de rest van de som van 15.000,00 EUR werd verdeeld over de drie opdrachtgevers. Hij bevestigt ook dat de zesde beklaagde een tijd zijn werk heeft overgenomen toen hij zelf in Albanië verbleef. Met de zevende en de achtste beklaagde zou hij nooit hebben samengewerkt. Hij beweert de eerste beklaagde niet te kennen.

Op 18 november 2019 is de vijfde beklaagde herverhoord. Ook hij geeft thans toe betrokken te zijn bij de smokkelactiviteiten en daarvoor een commissieloon te hebben gekregen. Hij was op vraag van de vierde beklaagde echter nog maar pas gestart. Hij kent de drie opdrachtgevers niet en bevestigt de rol van de zesde beklaagde als tijdelijke vervanger van de vierde beklaagde.

De zevende beklaagde is herverhoord op 12 november 2019. De twaalfde beklaagde is zijn oom en hij heeft van hem zijn Brits oproepnummer doorgekregen. Hij geeft toe mensen te hebben vervoerd van Brussel naar het hotel in (…) en dit in opdracht van de tiende beklaagde, die een kennis is van de twaalfde beklaagde. Hij bevestigde ook de contacten met de achtste en de negende beklaagde. Hij beweert geen betaling te hebben ontvangen voor zijn diensten.

De achtste beklaagde blijft bij zijn herverhoor op 13 november 2019 volhouden dat alles te kaderen valt binnen zijn eigen poging om in het Verenigd Koninkrijk te raken. Hij geeft thans wel toe in opdracht van de negende beklaagde mensen te hebben vervoerd van Brussel naar het hotel in Gent, maar hij beweert nooit te zijn betaald voor zijn diensten.

De negende beklaagde is op 14 november 2019 herverhoord. Hij verklaart uiteindelijk betrokken te zijn bij de feiten die hem ten laste worden gelegd en dit “met of zonder zijn medeweten”. Hij beweert immers in de periode van de feiten steeds onder de invloed van drugs te zijn geweest. Hij erkent gelden te hebben ontvangen voor de vierde beklaagde.

De tweede beklaagde is op 14 november 2019 na een aanhoudingsbevel bij verstek uitgeleverd aan België. Hij beroept zich bij de politie op zijn zwijgrecht en ook bij zijn voorleiding voor de onderhoudsrechter weigert hij om een verklaring af te leggen.

Bij zijn herverhoor op 12 december 2019 stelt de tweede beklaagde van niets te weten en hij ontkent elke betrokkenheid bij de hem ten laste gelegde feiten.

De zesde beklaagde is op 28 november 2019 na een aanhoudingsbevel bij verstek uitgeleverd aan België. Hij weigert om bij de onderzoeksrechter een verklaring af te leggen en beroept zich op zijn zwijgrecht.

De zesde beklaagde is op 10 december 2019 herverhoord. Hij ontkent aanvankelijk de activiteiten overgenomen te hebben van de vierde beklaagde, maar bekent uiteindelijk toch zijn betrokkenheid. Hij is in augustus 2019 overgekomen naar België op vraag van de vierde beklaagde. Hij diende, in overleg met de vierde beklaagde, personen te ronselen in het hotel in Gent en hen over te brengen naar snelwegparkings voor de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk. Hij stond telefonisch in contact met de Britse opdrachtgevers, maar kent hun identiteit niet. Na de terugkeer van de vierde en de vijfde beklaagde is hij zelf teruggekeerd naar Duitsland.

De eerste beklaagde is op 19 december 2019 na een aanhoudingsbevel bij verstek uitgeleverd aan België. Hij beroept zich op zijn zwijgrecht en is onmiddellijk voorgeleid bij de onderzoeksrechter. Daar geeft hij aan dat hij eerder is veroordeeld in Brugge voor feiten van mensensmokkel, maar dat er intussen verzet is aangetekend tegen deze beslissing. Voor het overige weigert hij een verklaring af te leggen.

De vierde beklaagde is herverhoord op 14 februari 2020. Hij verklaart thans wel degelijk de eerste beklaagde goed te kennen. Hij stelt echter dat de eerste beklaagde niets te maken heeft met de feiten en dat hij niet dezelfde persoon is als de “O.” waarmee hij contact had als opdrachtgeven voor de smokkelactiviteiten. Hij weigert om de werkelijke identiteit van “O.” te geven.

De verbalisanten geven in het kader van dit herverhoor aan dat zij de indruk hebben dat de vierde beklaagde niet durft te bevestigen dat de eerste beklaagde wel degelijk de “O.” is. Zij wijzen er in dat verband ook op dat alle aangehouden beklaagden intussen in dezelfde gevangenis verblijven.

De eerste beklaagde is op 6 maart 2020 herverhoord. De verbalisanten hebben hem bij dit verhoor geconfronteerd met bepaalde vaststellingen uit het gevoerde onderzoek. Zij stellen dat de eerste beklaagde daarbij duidelijk liegt over bepaalde zaken. De eerste beklaagde blijft de feiten ontkennen en stelt nooit bevelen te hebben gegeven. Hij stelt dat de vierde beklaagde de namen van zijn werkelijke opdrachtgevers moet geven. Hij beweert bepaalde gsm’s en oproepnummers maar zeer korte tijd in zijn bezit te hebben gehad. Bepaalde oproepnummers die aan hem worden toegeschreven zouden toebehoren aan een persoon die ze aanspreken als “M.” en die ook onder de naam van “K.” bekend staat. Hij kan geen duidelijk antwoord geven of deze persoon kan geïdentificeerd worden als S. E., de derde beklaagde.

Het herverhoor van de tweede beklaagde is op 13 maart 2020 niet kunnen doorgaan door ziekte van de tweede beklaagde.

Op 7 mei 2020 is er, elk op hun eigen vraag, een eindverhoor doorgegaan van de eerste en de

tweede beklaagde.

De eerste beklaagde verklaart thans dat hij door omstandigheden voor mensensmokkelaars is beginnen werken. Hij werkte in hun opdracht, maar kan/wil hun volledige identiteit niet geven. Door het feit dat hij schulden had bij hen hebben zij hem bedreigd om mee te werken. De feiten zijn uitgekomen en daarvoor zou er een zaak in Brugge lopen. Hij is toen door zijn opdrachtgevers gevraagd om even te stoppen met werken voor hen en is dan begin 2019 op hun vraag opnieuw begonnen. De vierde beklaagde heeft dan met hem contact opgenomen op vraag van de organisatoren. Hij kreeg per opdracht 250,00 Pond. Hij bevestigt dat de tweede beklaagde "P." is, maar wenst geen informatie te geven over de identiteit van de "K.". Hij werkte enkel als boodschapper.

De tweede beklaagde verklaart thans wel degelijk enkele maanden een rol te hebben gespeeld in de criminele organisatie, maar ontkent de organisator te zijn geweest. Hij heeft op vraag van de "K." gelden overgemaakt aan de vierde beklaagde en hij moest ook opdrachten doorgeven. Hij voelt zich gebruikt door de anderen en heeft zich laten meeslepen. Hij herkent op een foto de derde beklaagde als de "K.". Hij wenst niets te verklaren omtrent de rol van de eerste beklaagde.

De derde beklaagde is zich, zoals reeds gesteld, op 14 oktober 2020 vrijwillig komen aanbieden bij de politie en is verhoord. Hij verklaart dat hij de eerste beklaagde al heel lang kent en dat hij, na de problemen van de eerste beklaagde in Brugge, voor hem een deel van zijn borg heeft betaald in het Verenigd Koninkrijk. Daarna heeft de eerste beklaagde echter zijn criminele feiten verdergezet, nl. het smokkelen van mensen naar het Verenigd Koninkrijk. Hij is dan de eerste beklaagde, op diens uitdrukkelijke vraag, beginnen helpen. Hij heeft dan contacten gehad met "C.", de vierde beklaagde, en met "B.", de elfde beklaagde.

Hij heeft in Engeland contacten gehad met de advocaten van de eerste beklaagde. Daarbij zou een strategie zijn besproken om drie namen boven de eerste beklaagde te noemen. Volgens de derde beklaagde staan er echter geen personen boven de eerste beklaagde. Hij heeft gefungeerd als een soort cover voor de eerste beklaagde, die zelf niet op de voorgrond wou treden. Hij geeft aan dat de eerste en de tweede beklaagde hebben samengewerkt voor het smokkelen van mensen. Hij ontkent dat hij voor zijn activiteiten meer geld zou gekregen hebben dan de eerste beklaagde. Het geld dat werd overgemaakt was steeds in opdracht van de eerste beklaagde. Hij is met zijn taxi ook transmigranten gaan ophalen op specifieke plaatsen en heeft deze naar hun familie gebracht waar het geld diende betaald te worden. De eerste beklaagde vergezelde hem daarbij meestal. Het was ook de eerste beklaagde die de ontvangen gelden verdeelde. Hijzelf kreeg enkel vergoeding voor de door hem gevoerde taxiritten. Hij is formeel dat hij in alles wat hij heeft gedaan gestuurd is door de eerste beklaagde.

C. BESPREKING VAN DE SCHULDVRAAG

1. Wat betreft de tenlasteleggingen E.1 t.e.m. E.5, de tenlasteleggingen F.1 t.e.m. F.7 en de verzwarende omstandigheden deelname aan een criminele organisatie onder de tenlasteleggingen A.1 t.e.m. A.9, de tenlasteleggingen B.1 t.e.m. B.12, de tenlasteleggingen C.1 t.e.m. C.4 en de tenlasteleggingen D.1 t.e.m. D.4

De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de tiende beklaagde worden door het openbaar ministerie vervolgd als leidende personen van een criminele organisatie.

De vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de elfde en de twaalfde beklaagde worden door het openbaar ministerie vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie.

De verschillende beklaagden worden bovendien ook vervolgd onder de respectievelijke tenlasteleggingen A t.e.m. D voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

Het bestaan van een criminele organisatie

De rechtbank dient in eerste instantie te oordelen over de vraag of er sprake is van een criminele organisatie.

Artikel 324*bis*, eerste lid Sw. bepaalt wat onder een criminele organisatie moet worden verstaan, namelijk: iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

De volgende constitutieve bestanddelen zijn te onderscheiden:

- een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd;

- een vereniging met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf;

- om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Criminele organisaties dienen te worden onderscheiden van de verenigingen waarvan sprake in artikel 322 e.v. Sw.

Criminele organisaties zijn beter gestructureerd dan deze verenigingen en hebben nationale en/of internationale vertakkingen. De structuur van criminele organisaties is bestendiger en ze plegen systematischer misdrijven. De criminele organisatie moet uit meer dan twee personen bestaan, wat niet vereist is bij de verenigingen uit artikel 322 e.v. Sw. Terwijl bij deze verenigingen bij alle leden de persoonlijke intentie om misdrijven te plegen aanwezig moet zijn en ieder lid zich persoonlijk wil verrijken, heeft de criminele organisatie een beter georganiseerde en meer bestendige structuur waarbinnen zowel legale als illegale activiteiten kunnen plaatsvinden en waar niet alle leden noodzakelijk de bedoeling hebben persoonlijk mee te werken aan het plegen van de misdrijven, maar wel op één of andere manier bijdragen tot de onwettige finaliteit van de organisatie.

Bij criminele organisaties worden niet alleen de eigenlijke leden gestraft, maar ook de personen die deelnemen aan de voorbereiding of de uitvoering van een op zich geoorloofde activiteit, alsook zij die deelnemen aan de besluitvorming en zij die de organisatie leiden. In het kader van criminele organisaties dienen de in onderling overleg gepleegde misdrijven om direct of indirect vermogensvoordeel te verkrijgen strafbaar te zijn met een gevangenisstraf van minstens drie jaar (M. D. S. en M. T., “Bendevorming en criminele organisaties”, in Comm. Straf., losbl., afl. 57 (4 februari 2008), 96-97).

De wetgever heeft geoordeeld dat de incriminatie van vereniging in de zin van artikel 322 e.v. Sw. eerder geschikt was om meer lokale criminaliteit te bestrijden (P. T., “Ontwikkeling van nieuwe deelnemingsvormen”, N.C., 2007, 255) terwijl een criminele organisatie dit lokale niveau overstijgt en nationale en/of internationale fundamenten heeft.

De rechtbank wenst daarbij te benadrukken dat het niet in essentie haar taak is de organisatie in zijn geheel te beoordelen. De taak van de rechtbank is wel te oordelen over de personen die deel uitmaken van haar saisine. Het zijn die delen die op zich samen en/of apart dienen te beantwoorden aan de wettelijke vereisten die worden gesteld aan het bestaan van een criminele organisatie.

Daarbij is duidelijk dat er hier sprake is van twee organisaties die zich bezig hielden met feiten van mensensmokkel, waarbij er wel duidelijke linken bestaan tussen de beide organisaties. Meer bepaald is er een duidelijke link vastgesteld in het strafonderzoek tussen de verschillende beklaagden die gekoppeld worden aan de twee organisaties, maar ook is duidelijk naar voor gekomen dat zij niet alleen elkaar kenden, maar ook dat er bepaalde handelingen voor de andere organisatie, zoals o.a. de medewerking aan bepaalde betalingen, werden uitgevoerd.

Er is vooreerst sprake van een organisatie in België, waar de vierde beklaagde de spilfiguur in België blijkt te zijn, die handelde in opdracht van Britse opdrachtgevers, en waarbij er o.a. samengewerkt werd met de vijfde en de zesde beklaagde. Ook is er van hen uit een duidelijke samenwerking vastgesteld met de twaalfde en de negende beklaagde, die op hun beurt dan

weer contacten hadden met de zevende en de achtste beklaagde. De elfde beklaagde had dan weer een rechtstreekse link met de Britse opdrachtgevers.

De tweede organisatie werd gevormd door de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde, die op hun beurt werden aangestuurd door de tiende beklaagde.

Het strafonderzoek heeft aangetoond dat er door de beide organisaties, die duidelijk aan elkaar gelinkt zijn door de betrokken personen en de door hen uitgevoerde handelingen, voor langere periode op stelselmatige manier transporten van transmigranten werden voorbereid, georganiseerd en uitgevoerd. Daarbij werd er grensoverschrijdend, en bijgevolg internationaal, te werk gegaan, en dit niet alleen wat betreft de grensovergang naar het Verenigd Koninkrijk. Elk van de betrokken personen bij deze activiteiten had een duidelijke rol en dit speelde binnen een vooraf vastgelegd kader en gebeurde aan een vast uitvoeringsschema, dat wel vaak en opvallend vlot aangepast werd aan de hand van specifieke omstandigheden.

Het aantal vastgestelde getransporteerde personen door de beide met elkaar gelinkte organisaties toont aan welke geldstromen er met deze activiteiten konden bekomen worden, waarbij duidelijk is dat enkel het grote geldgewin de drijfveer was voor de personen die bij deze organisatie betrokken waren. Er werd enkel gekeken naar het maximaliseren van de financiële winsten en het feit dat bepaalde van hen nog een onderliggende reden hadden voor hun medewerking, nl. uiteindelijk ook zelf overgebracht worden naar het Verenigd Koninkrijk, doet daaraan geen afbreuk en kan niet aanzien worden als een rechtvaardiging voor hun daden.

Verder staat voor de rechtbank ook vast dat in het kader van de huidige procedure niet de volledige bovenbouw van de organisaties naar boven is kunnen komen, wat meer dan voldoende blijkt uit de specifieke inhoud van de getapte telefoongesprekken tussen de verschillende betrokkenen. Het is ook duidelijk dat geen van de betrokkenen het achterste van hun tong laten zien, waarbij de vraag blijft of dit te maken heeft met een vrees voor represailles, het vooruitzicht op voordelen in de toekomst of een misplaatst gevoel van loyauteit.

Ook staat vast voor de rechtbank vast dat in de loop van het onderzoek, onder welke druk ook, een bepaalde vorm van collusie tussen bepaalde beklaagden is ontstaan, die maakt dat hun verklaringen omtrent de rol van een andere beklaagde steeds met de nodige omzichtigheid dienen benaderd te worden. Het feit dat de aangehouden beklaagden samen in dezelfde gevangenis zijn opgenomen en bepaalde van hen zelfs een cel delen, of hebben gedeeld, zal daarbij ook een rol hebben gespeeld.

De rechtbank stelt vast dat gelet op het voormelde alle constitutieve bestanddelen van het

misdrijf verenigd zijn en dat bijgevolg het bestaan van de criminele organisatie of organisaties, zoals strafbaar gesteld in artikel 324bis Sw., vaststaat.

Criminele organisatie - de individuele beoordeling

De rechtbank beklemtoont dat de constitutieve bestanddelen, eigen aan de criminele organisatie, niet in hoofde van al de deelnemers aan deze organisatie, die volgens de modaliteiten van artikel 324ter Sw. kunnen worden bestraft, moeten verenigd zijn. Een beklaagde is schuldig aan één van de in artikel 324ter, §§ 1 tot 4 Sw. bepaalde misdrijven, van zodra hij onder één van de daarin bepaalde vormen deel uitmaakt van de criminele organisatie, zonder dat daarom ook de constitutieve bestanddelen eigen aan de criminele organisatie op zich in zijnen hoofde, als deelnemer aan deze organisatie, moeten verenigd zijn.

Het is ook niet vereist dat de persoon die deel uitmaakt van de organisatie, wetens en willens moet deelnemen aan de strafbare feiten die het oogmerk van de organisatie vormen (zie ook Cass. 25 oktober 2005, P.05.1034.N. en Cass. 6 november 2002, P.02.1394.F, www.cass.be). Wel is dan uiteraard vereist dat wanneer er geen effectieve en bewuste deelname is aan deze strafbare feiten deze persoon door zijn deelneming aan geoorloofde activiteiten wetens en willens bijdraagt tot de oogmerken van de criminele organisatie.

In dat kader, gelet op de zeer ernstige aard van de feiten die aan de verschillende beklaagden ten laste worden gelegd, past het in dit vonnis de volgende belangrijke principes in het Belgisch strafrecht in herinnering te brengen: (1) een beklaagde hoeft zijn onschuld niet te bewijzen; men is onschuldig tot het tegendeel is bewezen (2) de minste redelijke twijfel omtrent de schuld van de beklaagde moet hem ten goede komen.

De mogelijke betrokkenheid van de verschillende beklaagden, en hun specifieke rol daarin, wordt dan ook individueel bekeken, zoals hierna uitgewerkt.

De rechtbank dient daaromtrent vast te stellen dat de al de beklaagden voor alle hen ten laste gelegde feiten worden vervolgd voor de incriminatieperiode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019. Het openbaar ministerie heeft daaromtrent een nota neergelegd op 9 oktober 2020, waarbij zij in zeer algemene bewoordingen bij de voorziene incriminatieperiode blijft.

Uiteraard dient de incriminatieperiode individueel per beklaagde worden bekeken en kan niet zomaar worden gesteld dat het bestaan van een criminele organisatie voor een bepaalde periode ook automatisch inhoudt dat elk van de leden ook voor die bepaalde periode daarbij effectief betrokken was.

Het strafonderzoek is gestart met het aanvankelijk proces-verbaal van 17 oktober 2018. Pas op 31 januari 2019 is er voor het eerst sprake van een zekere "S.", die later zal worden geïdentificeerd als de vierde beklaagde, die contact heeft met een undercover agent, en die spreekt enerzijds over het feit dat hij zelf met zijn gezin naar het Verenigd Koninkrijk zou willen en anderzijds over het feit dat hij meerdere mensen per maand wil laten overbrengen naar daar. De vierde beklaagde stelde daarbij duidelijk dat hij daaromtrent over de nodige kennis en contacten beschikt.

Anderzijds is er ook de duidelijke verklaring van de eerste beklaagde dat hij, na zijn veroordeling in Brugge, in januari 2019 terug begonnen is met de activiteiten van mensensmokkel.

Voor het overige worden er in het strafdossier geen andere elementen gevonden die er met zekerheid op wijzen dat de feiten van mensensmokkel reeds langer aan de gang zouden zijn, en dit meer bepaald door de beklaagden die in huidig dossier betrokken zijn. Het feit dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat er reeds vroeger activiteiten van mensensmokkel aan de gang waren betekent uiteraard niet dat daarmee bewezen is dat ook de huidige beklaagden daarbij betrokken waren.

Ook het feit dat vaststaat dat de vierde en de vijfde beklaagde reeds vanaf november 2018 in België verbleven toont niet aan dat zij vanaf die datum onmiddellijk ook betrokken zouden zijn bij activiteiten van mensensmokkel. Het gerechtelijk onderzoek bevat daartoe aanwijzingen maar geen concrete bewijzen in hoofde van deze beklaagden.

In die zin oordeelt de rechtbank dat, los van de hierna bepaalde individuele beoordeling van de incriminatieperiode per beklaagde, nu reeds dient gesteld te worden dat deze periode dat de criminele organisaties operationeel waren in hoofde van de verschillende beklaagden hoogstens kan bewezen worden verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019.

Eerste beklaagde

De eerste beklaagde wordt onder de tenlastelegging E.1 vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie en wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De eerste beklaagde wordt door het openbaar ministerie vervolgd als één van de opdrachtgevers van de georganiseerde mensensmokkel vanuit België naar het Verenigd Koninkrijk. De eerste beklaagde betwist op de zitting van 2 december 2020, behoudens de

incriminatieperiode, zijn leidende rol binnen de criminele organisatie niet. Hij stelt wel dat de “piramide” van de criminele organisatie nog een stuk hoger ging dan hemzelf en dat hij niet de top van de organisatie was. Hij houdt ook vol sterk onder druk te zijn gezet door de top van de organisatie om mee te werken, maar kan en wil omtrent deze personen geen verdere informatie geven.

Er dient benadrukt te worden dat art. 324ter §4 Sw. strafbaar stelt “iedere leidende persoon” en niet “de” leider van de algehele organisatie. Het mag daarbij duidelijk zijn dat er meerdere leidende personen kunnen zijn binnen een criminele organisatie en dat die niet allemaal op hetzelfde echelon moeten opereren. Het is de specifieke rol binnen de georganiseerde activiteiten die dient beoordeeld te worden en niet noodzakelijk de plaats binnen de hiërarchie.

De rechtbank is van oordeel dat de eerste beklaagde wel degelijk een leidende en controlerende rol heeft opgenomen binnen de organisatie en dat hij instructies gaf of minstens doorgaf aan de cel in België omtrent de verschillende onderdelen van uitgevoerde transporten bij de mensensmokkel, waarbij hij ook een sturende rol had bij het verdelen van de gelden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het strafonderzoek die aantonen dat de cel in België werd aangestuurd door opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk;

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de eerste beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de identificatie van de eerste beklaagde als “O.”, en dit aan de hand van de vaststellingen in het Europees Onderzoeksbevel, welkdanige benaming reeds op een bepaalde hiërarchische rol wijst en hetgeen ook zo blijkt uit de verklaringen van de andere beklaagden en de resultaten het voormelde telefonie-onderzoek;

- de verklaringen van de tweede en de derde beklaagde, waarbij uiteraard de nodige omzichtigheid in acht dient genomen te worden, maar waarbij toch duidelijk is dat zij, ondanks hun verschillende huidige verstandhouding met de eerste beklaagde, hem eigenlijk wel dezelfde plaats binnen de organisatie geven;

- de verklaringen van de vierde beklaagde omtrent de rol van “O.”, waarbij de rechtbank geen geloof hecht aan de uiteindelijke verklaring van de vierde beklaagde dat de eerste beklaagde toch niet de “O.” zou zijn die in het strafdossier duidelijk naar komt; de verklaring van de vierde beklaagde is duidelijk gekleurd door zijn reeds lang bestaande band met de eerste beklaagde, voor wie hij nog heeft gewerkt, en een vorm van misplaatste loyauteit of van druk;

- de verklaringen van de vijfde en de zesde beklaagde over de Britse opdrachtgevers;

- de verklaring van de eerste beklaagde van 7 mei 2020, waarin hij de hem ten laste gelegde feiten eigenlijk grotendeels toegeeft;

- het feit dat de eerste beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn leidende rol daarin.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de eerste beklaagde.

De stelling van de eerste beklaagde op zitting, dat hij enkel de instructies van anderen doorgaf en eigenlijk enkel een soort “broker” was, kan echter niet worden gevolgd. De inhoud van de getapte gesprekken is daarin zeer duidelijk, waarbij steeds weer naar voor komt dat hij wel degelijk persoonlijk een sturende functie had en geenszins zomaar een boodschapper was. Ook komt uit deze gesprekken duidelijk naar voor dat binnen de drie geïdentificeerde Britse opdrachtgevers de eerste beklaagde wel degelijk de hoogste, en meest beslissende, rol opnam.

Tenslotte doet het feit dat hij zelf onder leiding stond, of handelde in opdracht, van de personen die te kaderen zijn in de grotere criminele organisatie geen afbreuk aan zijn eigen leidende rol ten aanzien van de andere beklaagden en het duidelijke feit dat hij wel degelijk alle instructies gaf en de touwtjes minstens voor een deel in handen had.

De feiten onder de tenlastelegging E.1 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de eerste beklaagde. Wat betreft de eerste beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de eerste beklaagde vrijgesproken te worden.

Tweede beklaagde

De tweede beklaagde wordt onder de tenlastelegging E.2 vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie en wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.2, B.2, C.2 en D.2 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De tweede beklaagde wordt door het openbaar ministerie vervolgd als één van de opdrachtgevers van de georganiseerde mensensmokkel vanuit België naar het Verenigd

Koninkrijk. De tweede beklaagde betwist op de zitting van 2 december 2020 niet het bestaan van de criminele organisatie, maar wel zijn leidende rol daarin en de voorziene incriminatieperiode. Hij vraagt de incriminatieperiode te beperken van 10 april 2019 tot en met 12 juli 2019.

Aan de hand van de gevoerde tapmaatregelen staat voor de rechtbank vast dat de tweede beklaagde zijn eigen rol sterk probeert te minimaliseren. Uit dit onderzoek is immers gebleken dat er duidelijk sprake is van drie samenwerkende opdrachtgevers, die op zich elk wel een eigen rol daarin hadden. Het is daarbij niet uit te sluiten dat er sprake is geweest van enige hiërarchie tussen hen, waarbij het voor de rechtbank moeilijk is daaromtrent volledige duidelijkheid te krijgen gelet op het feit dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde de schuld bij elkaar proberen te leggen, daarbij duidelijk gestuurd door hun onderlinge verstandhouding en de feitelijke omstandigheden van de huidige detentie. In die zin dient ook de laatste verklaring van de vierde beklaagde bekeken te worden.

Zoals reeds gesteld bestraft art. 324*ter* §4 Sw. niet de leidende persoon, maar wel elke persoon die een leidende rol heeft gespeeld binnen de organisatie.

Aan de hand van de onderzoeksresultaten blijkt dat van bij aanvang van de betrokkenheid van de vierde beklaagde er sprake is van drie verschillende opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk. Het enkel feit dat er pas in maart 2019 begonnen is met de tapmaatregelen doet daaraan geen afbreuk, nu de andere onderzoeksresultaten dit voldoende aantonen.

In die omstandigheden oordeelt de rechtbank dat de tweede beklaagde wel degelijk vanaf 1 januari 2019 bij de activiteiten van de criminele organisatie in een leidende rol is betrokken. De rol van de tweede beklaagde, minstens ten aanzien van de vierde, de vijfde en de zesde beklaagde, kan niet anders dan als leidend worden beschouwd.

Verder blijkt uit het onderzoek, zoals de tweede beklaagde ook zelf aangeeft, dat zijn rol vanaf de zomer 2019 sterk is geminderd. Dit betekent echter niet dat zijn rol volledig is uitgespeeld sedert die datum, wat voldoende blijkt uit het strafdossier. De verbalisanten merken inderdaad op dat de tweede beklaagde vanaf dan minder aan bod komt, maar stellen anderzijds ook niet dat zijn rol volledig is gestopt. Een mindere betrokkenheid betekent dus niet dat er geen betrokkenheid meer zou zijn geweest.

De in de verwijzingsbeslissing voorziene einddatum van de incriminatieperiode is dan ook correct bepaald.

De rechtbank is van oordeel dat de tweede beklaagde wel degelijk een leidende en controlerende rol heeft opgenomen binnen de organisatie en dat hij instructies gaf of

minstens doorgaf aan de cel in België omtrent de verschillende onderdelen van uitgevoerde transporten bij de mensensmokkel, waarbij hij ook een sturende en ook uitvoerende rol had bij het verdelen en het doorsturen van de gelden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het strafonderzoek die aantonen dat de cel in België werd aangestuurd door opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk;

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de tweede beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de identificatie van de tweede beklaagde als “P.”, en dit aan de hand van de vaststellingen in het Europees Onderzoeksbevel, de verklaringen van de andere beklaagden en de resultaten het voormelde telefonie-onderzoek;

- de verklaringen van de eerste en de derde beklaagde, waarbij uiteraard zij elk vanuit hun eigen standpunt, en verstandhouding met de tweede beklaagde, diens rol enigszins bevestigen;

- de verklaringen van de vierde beklaagde omtrent de rol van “P.”;

- de verklaringen van de vijfde en de zesde beklaagde over de Britse opdrachtgevers;

- de verklaring van de tweede beklaagde van 7 mei 2020, waarin hij de hem ten laste gelegde feiten eigenlijk deels toegeeft;

- het feit dat de tweede beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem weliswaar beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de tweede beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging E.2 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.2, B.2, C.2 en D.2 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de tweede beklaagde. Wat betreft de tweede beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de tweede beklaagde vrijgesproken te worden.

Derde beklaagde

De derde beklaagde wordt onder de tenlastelegging E.3 vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie en wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.3, B.3, C.3 en D.3 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De derde beklaagde wordt door het openbaar ministerie vervolgd als één van de opdrachtgevers van de georganiseerde mensensmokkel vanuit België naar het Verenigd Koninkrijk. De derde beklaagde betwist op de zitting van 2 december 2020, in ondergeschikte orde, niet het bestaan van de criminele organisatie, maar wel zijn leidende rol daarin en de voorziene incriminatieperiode. Hij vraagt de incriminatieperiode te beperken van 1 maart 2019 tot en met 25 september 2019.

Aan de hand van de gevoerde tapmaatregelen staat voor de rechtbank vast dat de derde beklaagde zijn eigen rol sterk probeert te minimaliseren. Uit dit onderzoek is immers gebleken dat er duidelijk sprake is van drie samenwerkende opdrachtgevers, die op zich elk wel een eigen rol daarin hadden. Het is daarbij niet uit te sluiten dat er sprake is geweest van enige hiërarchie tussen hen, waarbij het voor de rechtbank moeilijk is daaromtrent duidelijkheid te krijgen gelet op het feit dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde de schuld bij elkaar proberen te leggen, daarbij duidelijk gestuurd door hun onderlinge verstandhouding en de feitelijke omstandigheden van de huidige detentie. In die zin dient ook de verklaring van de vierde beklaagde op de zitting omtrent de rol van de derde beklaagde bekeken te worden.

Zoals reeds gesteld bestraft art. 324ter §4 Sw. niet de leidende persoon, maar wel elke persoon die een leidende rol heeft gespeeld binnen de organisatie. De rol van de derde beklaagde, minstens ten aanzien van de vierde, de vijfde en de zesde beklaagde, kan niet anders dan als leidend worden bekeken.

Aan de hand van de onderzoeksresultaten blijkt dat bij aanvang van de betrokkenheid van de vierde beklaagde er direct sprake is van drie verschillende opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk. Het enkel feit dat er pas in maart 2019 begonnen is met de tapmaatregelen doet daaraan geen afbreuk, nu de andere onderzoeksresultaten dit voldoende aantonen.

In die omstandigheden oordeelt de rechtbank dat de derde beklaagde wel degelijk vanaf 1 januari 2019 bij de activiteiten van de criminele organisatie is betrokken.

De rechtbank is van oordeel dat de derde beklaagde wel degelijk een leidende en controlerende rol heeft opgenomen binnen de organisatie en dat hij instructies gaf of minstens doorgaf aan de cel in België omtrent de verschillende onderdelen van uitgevoerde transporten bij de mensensmokkel, waarbij hij ook een sturende en ook uitvoerende rol had

bij het verdelen en het doorsturen van de gelden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het strafonderzoek die aantonen dat de cel in België werd aangestuurd door opdrachtgevers in het Verenigd Koninkrijk;

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de derde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de uiteindelijke identificatie van de derde beklaagde als “K.”, en dit aan de hand van de vaststellingen in het Europees Onderzoeksbevel, de verklaringen van de andere beklaagden en de resultaten het voormelde telefonie-onderzoek;

- de verklaringen van de eerste en de tweede beklaagde, waarbij uiteraard zij elk vanuit hun eigen standpunt en hun onderlinge verstandhouding, de rol van de derde beklaagde enigszins bevestigen;

- de verklaringen van de vierde beklaagde omtrent de rol van “K.”;

- de verklaringen van de vijfde en de zesde beklaagde over de Britse opdrachtgevers;

- de verklaring van de derde beklaagde van 14 oktober 2020, waarin hij de hem ten laste gelegde feiten deels toegeeft;

- het feit dat de derde beklaagde op de zitting van 2 december 2020, in ondergeschikte orde, geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem weliswaar eerder beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de derde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging E.3 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.3, B.3, C.3 en D.3 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de derde beklaagde. Wat betreft de derde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de derde beklaagde vrijgesproken te worden.

Vierde beklaagde

De vierde beklaagde wordt onder de tenlastelegging E.4 vervolgd als leidend persoon van een

criminele organisatie en wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.4, B.4, C.4 en D.4 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De vierde beklaagde wordt door het openbaar ministerie vervolgd als één van de leidinggevende personen van de georganiseerde mensensmokkel vanuit België naar het Verenigd Koninkrijk. De vierde beklaagde betwist op de zitting van 2 december 2020 niet het bestaan van de criminele organisatie, maar wel zijn leidende rol daarin en de voorziene incriminatieperiode. Hij vraagt de incriminatieperiode te beperken van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en de feiten onder de tenlastelegging E.4 te herkwalificeren als een inbreuk op art. 324ter § 3 Sw..

Waar de vierde beklaagde stelt dat hij enkel opdrachten uitvoerde dient vastgesteld te worden dat het gerechtelijk onderzoek heeft aangetoond dat hij zijn aandeel toch zeer sterk minimaliseert. Het is immers duidelijk dat hij zijn neef, de vijfde beklaagde, bij de feiten heeft betrokken en hem aanstuurde of hem vroeg hem te vervangen. Het staat ook vast dat het vierde beklaagde is die zelf het initiatief heeft genomen om de zesde beklaagde aan te spreken om hem tijdelijk te vervangen.

In die zin kan dan ook niet voorbijgegaan worden aan het feit dat de vierde beklaagde minstens ten aanzien van de vijfde en de zesde beklaagde een leidende rol heeft aangenomen, waarbij dient herhaald te worden dat art. 324ter §4 Sw. strafbaar stelt “iedere leidende persoon” en niet “de” leider van de algehele organisatie. Het is de specifieke rol binnen de georganiseerde activiteiten die dient beoordeeld te worden en niet noodzakelijk de plaats binnen de hiërarchie.

Ook zijn contacten met de negende en de twaalfde beklaagde tonen een bepaalde mate van ondergeschiktheid aan van deze beklaagden ten aanzien van hem, waarbij dan weer zijn leidende rol ten aanzien van hen wordt aangetoond.

In die zin dringt zich bijgevolg geen herkwalificatie op.

De vierde beklaagde betwist terecht dat de incriminatieperiode zou starten vanaf 1 augustus 2018. Zoals reeds gesteld wordt aan de hand van het strafdossier niet concreet aangetoond dat de criminele activiteiten van de thans vervolgde personen binnen de criminele organisatie waarvan de vierde beklaagde deel uitmaakt reeds effectief gestart waren vanaf 1 augustus 2018. De vierde beklaagde dient dan ook gevolgd te worden waar hij stelt dat de startdatum van de incriminatieperiode dient gesitueerd te worden op 1 januari 2019.

De rechtbank is van oordeel dat de vierde beklaagde, naast zijn hoofdtaak nl. het ronselen van

mogelijke slachtoffers, wel degelijk ook een leidende en controlerende rol heeft opgenomen binnen de organisatie en dat hij instructies doorgaf aan de cel in België omtrent de verschillende onderdelen van uitgevoerde transporten bij de mensensmokkel en dat hij zelfstandig andere personen bij de organisatie heeft betrokken en hen heeft aangestuurd.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de vaststellingen door de undercover agent met betrekking tot de rol van de genaamde “S.”, die later is geïdentificeerd als de vierde beklaagde;

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de vierde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn leidende rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de verklaringen van de vijfde en de zesde beklaagde, waarin zij hun eigen rol en die van de vierde beklaagde uitdrukkelijk toegeven;

- de verklaring van de vierde beklaagde, waarin hij zijn rol uitdrukkelijk toegeeft, maar wel fel minimaliseert gelet op de duidelijke resultaten van de uitgevoerde telefoontap;

- de verklaring van D. O. omtrent de rol van de vierde beklaagde bij de activiteiten van mensensmokkel, waarbij deze verklaring uiteraard met de nodige omzichtigheid dient benaderd te worden nu er grote vragen kunnen worden gesteld bij de eigen rol van deze “getuige” bij de smokkelactiviteiten;

- de verklaring van de negende beklaagde, die bevestigt dat hij op zijn naam gelden voor de vierde beklaagde heeft ontvangen;

- de verklaringen van de eerste en de tweede beklaagde omtrent de rol van de vierde beklaagde;

- het feit dat de vierde beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem eerder beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de vierde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging E.4 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.4, B.4, C.4 en D.4 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de vierde beklaagde. Wat betreft de vierde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de vierde

beklaagde vrijgesproken te worden.

Vijfde beklaagde

De vijfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.1 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlastelegging B.5 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De vijfde beklaagde heeft op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting gevoerd omtrent de hem ten laste gelegde feiten, met uitzondering van de voorziene incriminatieperiode. Hij heeft ook uitdrukkelijk gewezen op zijn beperkte rol bij de activiteiten van de organisatie.

Vooreerst dient ook wat hem betreft verwezen te worden naar het bovenvermelde, waaruit blijkt dat er onvoldoende elementen in het strafdossier kunnen worden gevonden die met voldoende zekerheid aantonen dat de activiteiten van mensensmokkel door deze criminele organisatie al aan de gang waren vanaf augustus 2018.

Wel staat vast dat van zodra de vierde beklaagde in het vizier komt van de onderzoekers er direct ook sprake van is dat de vierde beklaagde zou samenwerken met zijn neef, de vijfde beklaagde. In de loop van het onderzoek wordt dit ook volledig bevestigd, waarbij de duidelijke hiërarchie tussen hen ook wordt aangetoond.

De rechtbank is in die omstandigheden van oordeel dat de incriminatieperiode voor de vijfde beklaagde dient beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019.

Aan de hand van de inhoud van de getapte gesprekken wordt aangetoond dat de rol van de vijfde beklaagde zich niet beperkte tot het tweemaal “overnemen” van de telefoon van de vierde beklaagde en het éénmalig “proberen” ronselen van personen om gesmokkeld te worden. Hij minimaliseert dan ook duidelijk zijn aandeel en dient wel degelijk aanzien te worden als de rechterhand van de vierde beklaagde.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de vaststellingen door de undercover agent met betrekking tot de rol van de genaamde “S.”, die later is geïdentificeerd als de vierde beklaagde en rol van diens neef, de vijfde beklaagde;

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de vierde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie, maar ook die van de vijfde beklaagde, binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de verklaringen van de vierde en de zesde beklaagde, waarin zij hun eigen rol en die van de vijfde beklaagde uitdrukkelijk toegeven;

- de verklaring van de vijfde beklaagde, die zijn aandeel in de feiten deels toegeeft, maar deze wel sterk minimaliseert;

- het feit dat de vijfde beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem eerder beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de vijfde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.1 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlastelegging B.5 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de vijfde beklaagde. Wat betreft de vijfde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de vijfde beklaagde vrijgesproken te worden.

Zesde beklaagde

De zesde beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.2 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.5 en B.6 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De zesde beklaagde betwist op zich de hem ten laste gelegde feiten niet, maar betwist wel de incriminatieperiode en stelt dat hij op het moment dat hij naar België kwam totaal niet besefte wat de omvang was van waar hij in betrokken was geraakt.

In het kader van het gevoerde strafonderzoek is de zesde beklaagde enkel en alleen naar voor gekomen als de tijdelijke vervanger van de vierde beklaagde bij diens smokkelactiviteiten, toen deze een tijdje in Albanië heeft verbleven.

Uit de gegevens van het telefonie-onderzoek is gebleken dat de zesde beklaagde op 13 augustus 2019 het land is binnengekomen vanuit Duitsland en dat hij op 14 september 2019 is teruggekeerd naar Duitsland, nadat de vierde en de vijfde beklaagde vanuit Albanië waren thuis gekomen.

Voor het overige zijn er geen elementen in het strafdossier te vinden die aantonen dat de zesde beklaagde buiten deze periode ook maar iets te maken zou hebben gehad met de activiteiten van de criminele organisatie.

De incriminatieperiode voor de zesde beklaagde dient derhalve beperkt te worden tot de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019.

Waar de zesde beklaagde stelt niet te hebben beseft wat de omvang was van waar hij zich mee bezig heeft gehouden dient dit, gelet op de inhoud van het gevoerde telefonie-onderzoek, zeer sterk gerelativeerd worden. Het komt immers duidelijk naar voor dat de zesde beklaagde quasi volledig de activiteiten van de vierde beklaagde, weliswaar onder zijn leiding vanuit Albanië, heeft overgenomen, dat hij die relatief korte periode zeer actief is geweest en verschillende transporten heeft helpen organiseren en dat hij rechtstreekse telefonische contacten heeft gehad met de Britse opdrachtgevers.

De rol van de zesde beklaagde staat dan ook vast en dient geenszins geminimaliseerd te worden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de zesde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de verklaringen van de vierde en de vijfde beklaagde, waarin zij hun eigen rol en die van de zesde beklaagde uitdrukkelijk toegeven;

- de verklaring van de zesde beklaagde, die zijn aandeel in de feiten toegeeft, maar deze wel probeert te minimaliseren;

- het feit dat de zesde beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem eerder beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel

omtrent de schuld van de zesde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.2 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.5 en B.6 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de zesde beklaagde. Wat betreft de zesde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de zesde beklaagde vrijgesproken te worden.

Zevende beklaagde

De zevende beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.3 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.6 en B.7 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De zevende beklaagde betwist op zich de hem ten laste gelegde feiten niet, maar betwist wel de incriminatieperiode en stelt dat hij op het moment dat hij naar België kwam totaal niet besefte wat de omvang was van waar hij in betrokken was geraakt. Hij probeerde enkel zelf naar het Verenigd Koninkrijk te komen en heeft daarvoor bepaalde opdrachten vervuld voor anderen.

Zoals reeds gesteld is de rechtbank van oordeel dat er sprake is van een soort splinterorganisatie rond de tiende beklaagde, die zich eveneens bezig hield met activiteiten van mensensmokkel, waarbij de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde voor hem werkten. Daarbij staat ook vast dat de meeste van de daarbij betrokken personen bindingen hadden met personen die betrokken zijn bij de criminele organisatie rond o.a. de zes eerste beklaagden.

Zowel uit de vaststellingen van het telefonie-onderzoek als uit de verklaringen van de zevende beklaagde blijkt dat hij betrokken is geraakt bij de activiteiten van de organisatie rond de tiende beklaagde door zijn oom, de twaalfde beklaagde. Hij heeft meer bepaald diens gsm-nummer overgenomen en daarmee blijkbaar ook een deel van zijn smokkelactiviteiten. Ook heeft de zevende beklaagde zich laten inschakelen om gelden bestemd voor de vierde beklaagde op zijn naam te laten toekomen.

De zevende beklaagde is voor het eerst naar voor gekomen in het strafdossier in de loop van de maand augustus 2019. Voor het overige worden er geen elementen gevonden die zouden aantonen dat zijn betrokkenheid al veel langer aan de gang zou zijn. Het kan bijgevolg niet uitgesloten worden dat de zevende beklaagde wel degelijk de waarheid spreekt waar hij stelt

dat hij pas enkele weken voor zijn arrestatie naar België is gekomen en daar betrokken is geraakt bij de organisatie.

In die zin en gelet op het strafrechtelijk vermoeden van onschuld oordeelt de rechtbank dan ook dat de incriminatieperiode voor de zevende beklaagde dient beperkt te worden van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019.

Zijn rol binnen de splinterorganisatie, en zijn link met de smokkelactiviteiten van de organisatie rond de zes voormelde beklaagden staat anderzijds wel vast.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de zevende beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie(s) naar voor is gekomen;

- de resultaten van de uitlezing van de gsm's gevonden in de kamer waar de zevende beklaagde op 25 september 2019 die zijn aangetroffen bij de verschillende huiszoekingen;

- de verklaringen van de achtste en de negende beklaagde;

- de verklaring van de zevende beklaagde, waarin hij de hem ten laste gelegde feiten toegaf en waarin hij als opdrachtgever de tiende beklaagde aanduidde en ook zijn samenwerking met de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde schetste;

- het feit dat de zevende beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem eerder beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de zevende beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.3 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.6 en B.7 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de zevende beklaagde. Wat betreft de zevende beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de zevende beklaagde vrijgesproken te worden.

Achtste beklaagde

De achtste beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.4 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.7 en B.8 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De achtste beklaagde betwist op zich de hem ten laste gelegde feiten deels niet, maar betwist wel deel te hebben genomen aan een criminele organisatie en betwist de voorziene incriminatieperiode. Hij probeerde naar eigen zeggen enkel zelf naar het Verenigd Koninkrijk te komen en heeft daarvoor bepaalde opdrachten vervuld voor anderen.

Zoals reeds gesteld is de rechtbank van oordeel dat er sprake is van een soort splinterorganisatie rond de tiende beklaagde, die zich eveneens bezig hield met activiteiten van mensensmokkel, waarbij de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde voor hem werkten. Daarbij staat ook vast dat de meeste van de daarbij betrokken personen bindingen hadden met personen die betrokken zijn bij de criminele organisatie rond o.a. de zes eerste beklaagden.

Zowel uit de vaststellingen van het telefonie-onderzoek als uit de verklaringen van de achtste beklaagde blijkt dat hij betrokken is geraakt bij de activiteiten van de organisatie rond de negende en de tiende beklaagde. Hij heeft meer bepaald transporten uitgevoerd van mensen die dienden gesmokkeld te worden en heeft daaromtrent steeds duidelijke afspraken gemaakt met de mensen voor wie en met wie hij werkte.

De achtste beklaagde is voor het eerst naar voor gekomen in het strafdossier in de loop van de maand augustus 2019. Voor het overige worden er geen elementen gevonden die zouden aantonen dat zijn betrokkenheid al veel langer aan de gang zou zijn. Het kan bijgevolg niet uitgesloten worden dat de achtste beklaagde wel degelijk de waarheid spreekt waar hij stelt dat hij pas enkele weken voor zijn arrestatie naar België is gekomen en daar betrokken is geraakt bij de organisatie.

In die zin en gelet op het strafrechtelijk vermoeden van onschuld oordeelt de rechtbank dan ook dat de incriminatieperiode voor de achtste beklaagde dient beperkt te worden van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019.

Zijn rol binnen de splinterorganisatie, en zijn link met de smokkelactiviteiten van de organisatie rond de zes voormelde beklaagden staat anderzijds wel vast.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de achtste beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie naar voor is gekomen;

- de resultaten van de uitlezing van de gsm's gevonden in de kamer waar de zevende beklaagde en de achtste beklaagde op 25 september 2019 zijn aangetroffen bij de verschillende huiszoekingen;

- de link die door de verbalisanten is vastgesteld tussen hem en de derde beklaagde;

- de verklaringen van de zevende en de negende beklaagde;

- de verklaring van de achtste beklaagde, waarin hij de hem ten laste gelegde feiten deels toegaf en hij waarin hij als opdrachtgever de negende beklaagde aanduidde en ook zijn samenwerking met de zevende beklaagde schetste;

- het feit dat de achtste beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent een bepaald beperkt aantal van de door hem uitgevoerde activiteiten.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de achtste beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.4 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.7 en B.8 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de achtste beklaagde. Wat betreft de achtste beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de achtste beklaagde vrijgesproken te worden.

Negende beklaagde

De negende beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.5 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.8 en B.9 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De negende beklaagde betwist op zich de hem ten laste gelegde feiten niet, maar betwist wel de voorziene incriminatieperiode.

Zoals reeds gesteld is de rechtbank van oordeel dat er sprake is van een soort

splinterorganisatie rond de tiende beklaagde, die zich eveneens bezig hield met activiteiten van mensensmokkel, waarbij de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde voor hem werkten. Daarbij staat ook vast dat de meeste van de daarbij betrokken personen bindingen hadden met personen die betrokken zijn bij de criminele organisatie rond o.a. de zes eerste beklaagden.

Zowel uit de vaststellingen van het telefonie-onderzoek als uit de verklaringen van de negende beklaagde blijkt dat hij betrokken is geraakt bij de activiteiten van de organisatie rond de tiende beklaagde, maar eerder ook rond deze van de vierde beklaagde.

De negende beklaagde is voor het eerst naar voor gekomen in het strafdossier in april 2019, waarbij hij zijn naam heeft laten gebruiken door de vierde beklaagde om commissielonen te doen toekomen. Later is gebleken dat hij rechtstreeks betrokken is bij de activiteiten van de splinterorganisatie rond de tiende beklaagde en dat hij voor hem opdrachten heeft uitgevoerd en voor en met hem afspraken daaromtrent heeft gemaakt.

In die zin oordeelt de rechtbank dan ook dat de incriminatieperiode voor de negende beklaagde dient beperkt te worden van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019.

Zijn rol binnen de splinterorganisatie, en zijn essentiële link met de smokkelactiviteiten van de organisatie rond de zes eerste beklaagden, en meer de bepaald de specifieke activiteiten van de vierde beklaagde, staat anderzijds wel vast.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de negende beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie rond de vierde beklaagde en de splinterorganisatie rond de tiende beklaagde naar voor is gekomen;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de negende beklaagde en de vierde, de tiende, de zevende en de achtste beklaagde;

- de verklaringen van de zevende, de achtste en de vierde beklaagde;

- de verklaring van de negende beklaagde die zijn aandeel in de feiten toegeeft, maar deze wel sterk tracht te minimaliseren en zich onder meer tracht weg te steken achter zijn verslavingsproblematiek;

- het feit dat de negende beklaagde op de zitting van 2 december 2020 geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent het bestaan van een criminele organisatie en zijn, volgens hem eerder

beperkte, rol daarin.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de negende beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.5 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.8 en B.9 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de negende beklaagde. Wat betreft de negende beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de negende beklaagde vrijgesproken te worden.

Tiende beklaagde

De tiende beklaagde wordt onder de tenlastelegging E.5 vervolgd als leidend persoon van een criminele organisatie en wordt ook vervolgd onder de tenlasteleggingen A.9 en B.10 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De tiende beklaagde is nooit aangetroffen en is bijgevolg nooit verhoord omtrent de hem ten laste gelegde feiten.

Zoals reeds gesteld is de rechtbank van oordeel dat er sprake is van een soort splinterorganisatie rond de tiende beklaagde, die zich eveneens bezig hield met activiteiten van mensensmokkel, waarbij de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde voor hem werkten. Daarbij staat ook vast dat de meeste van de daarbij betrokken personen, waaronder ook hijzelf, bindingen hadden met personen die betrokken zijn bij de criminele organisatie rond o.a. de zes eerste beklaagden.

De tiende beklaagde komt voor het eerst voor in het strafdossier in het kader van zijn contacten met de vierde beklaagde in mei 2019. Ook worden er contacten met de derde beklaagde vastgesteld. In het kader van deze contacten is dan vastgesteld dat hij zijn eigen splintergroep organiseerde en leidde, waarbij vooral in september 2019 duidelijke smokkelactiviteiten zijn vastgesteld. Het is echter duidelijk dat hij reeds eerder betrokken was bij de criminele organisatie rond de drie Britste opdrachtgevers.

De incriminatieperiode voor de tiende beklaagde wordt in die omstandigheden dan ook

beperkt tot de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019.

De rechtbank is van oordeel dat de tiende beklaagde wel degelijk een leidende en controlerende rol heeft opgenomen binnen de splinterorganisatie en dat hij instructies gaf of minstens doorgaf aan de cel in België rond de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde omtrent de verschillende onderdelen van uitgevoerde transporten bij de mensensmokkel.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de tiende beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie in België rond de vierde beklaagde en de Britse opdrachtgevers en zijn eigen splinterorganisatie naar voor is gekomen;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de tiende beklaagde en de vierde, de zevende, de achtste, de negende en de twaalfde beklaagde;

- de verklaringen van de zevende en de achtste beklaagde.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de tiende beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging E.5 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlasteleggingen A.9 en B.10 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de tiende beklaagde. Wat betreft de tiende beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de tiende beklaagde vrijgesproken te worden.

Elfde beklaagde

De elfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.6 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlastelegging B.11 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De elfde beklaagde is nooit aangetroffen en is bijgevolg nooit verhoord omtrent de hem ten laste gelegde feiten.

Uit het telefonie-onderzoek is naar voor gekomen dat de drie Britse opdrachtgevers niet alleen rechtstreekse contacten hadden met de vierde beklaagde, maar ook o.a. met de elfde beklaagde die aanvankelijk enkel kon worden geïdentificeerd als een medewerker in het Antwerpse. Hij bleek opdrachten van hen te krijgen en in rechtstreeks contact te staan met de vierde beklaagde, en ook een tijd met de zesde beklaagde toen die de vierde beklaagde verving.

Nu er van de elfde beklaagde pas sprake is vanaf het begin van de tapperiode, en er geen voldoende aanwijzingen zijn dat de elfde beklaagde reeds vroeger betrokken was bij de activiteiten van de criminele organisatie, wordt de incriminatieperiode voor hem dan ook beperkt van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019.

De rol van de elfde beklaagde staat anderzijds wel vast en dient geenszins geminimaliseerd te worden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de elfde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie in België rond de vierde beklaagde en de Britse opdrachtgevers naar voor is gekomen;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de elfde beklaagde en de vierde beklaagde en de drie Britse opdrachtgevers.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de elfde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.6 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlastelegging B.11 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de elfde beklaagde. Wat betreft de elfde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de elfde beklaagde vrijgesproken te worden.

Twaalfde beklaagde

De twaalfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging F.7 vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie en hij wordt ook vervolgd onder de tenlastelegging B.12 voor de verzwarende omstandigheid dat deze feiten een deelname zouden inhouden aan de bedrijvigheid van een criminele organisatie.

De twaalfde beklaagde is nooit aangetroffen en is bijgevolg nooit verhoord omtrent de hem ten laste gelegde feiten.

Uit het telefonie-onderzoek is naar voor gekomen dat de vierde beklaagde contacten had met de twaalfde beklaagde die rechtstreeks betrekking hadden op smokkelactiviteiten. Ook is gebleken dat de twaalfde beklaagde daarnaast ook in contact stond met de tiende beklaagde in het kader van diens smokkelactiviteiten en dat hij zijn gsm-nummer, dat hij gebruikte in het kader van de activiteiten rond de tiende beklaagde, heeft doorgegeven aan zijn neef, de zevende beklaagde.

Nu er van de twaalfde beklaagde pas sprake is vanaf het begin van de tapperiode, en er geen voldoende aanwijzingen zijn dat de twaalfde beklaagde reeds vroeger betrokken was bij de activiteiten van de criminele organisaties, wordt de incriminatieperiode voor hem dan ook beperkt van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019.

De rol en het specifieke aandeel daarin van de twaalfde beklaagde staat anderzijds wel vast en dient geenszins geminimaliseerd te worden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij de gesprekken met de twaalfde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie rond de vierde beklaagde en de Britse opdrachtgevers naar voor is gekomen, maar ook met de splinterorganisatie van de tiende beklaagde en zijn specifieke rol ten aanzien van zijn neef, de zevende beklaagde;

- de verklaring van de zevende beklaagde omtrent de rol van de twaalfde beklaagde;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de twaalfde beklaagde en de vierde beklaagde en de drie Britse opdrachtgevers.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de twaalfde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging F.7 en de verzwarende omstandigheid onder de tenlastelegging B.12 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de twaalfde beklaagde. Wat betreft de twaalfde beklaagde dient de incriminatieperiode, zoals reeds hiervoor gesteld, beperkt te worden tot de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt dient de twaalfde beklaagde vrijgesproken te worden.

2. Wat betreft de tenlasteleggingen A.1 t.e.m. A.9, de tenlasteleggingen B.1 t.e.m. B.12, de tenlasteleggingen C.1 t.e.m. C.4 en de tenlasteleggingen D.1 t.e.m. D.4

Het misdrijf mensensmokkel wordt strafbaar gesteld door artikel 77*bis* van de Wet van 15 december 1980. Mensensmokkel heeft betrekking op hulpverlening bij de illegale immigratie. Het moet met andere woorden vaststaan dat elke beklaagde wat betreft de hem ten laste gelegde feiten geholpen heeft met het smokkelen van mensen over internationale grenzen heen, meer bepaald om een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen of aldaar te verblijven, in strijd met de wetgeving van die staat en dit met het oog op het verkrijgen van een direct of indirect vermogensvoordeel.

Binnen het kader van de voormelde criminele organisatie(s) werden verschillende transporten van transmigranten en pogingen daartoe uitgevoerd.

De betrokkenheid bij de tenlasteleggingen met betrekking tot de mensensmokkel dient uiteraard meer specifiek in hoofde van elk van de hiervoor vervolgde beklaagden te worden onderzocht. De rechtbank bespreekt hierna per beklaagde voor welk transport(en), of pogingen daartoe, en bijgevolg voor hoeveel slachtoffers de feiten in hun hoofde bewezen zijn.

Voor zover hun betrokkenheid dient te worden weerhouden oordeelt de rechtbank hierna uiteraard ook individueel omtrent het feit of de verschillende voorziene verzwarende omstandigheden wel degelijk in hun hoofde bewezen zijn.

Wat de incriminatieperiodes betreft oordeelt de rechtbank dat hetgeen daaromtrent reeds is beslist in het kader van de beoordeling van het bestaan van een criminele organisatie voor elk van de beklaagden ook geldt met betrekking tot deze tenlasteleggingen.

Eerste beklaagde

De eerste beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.1 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen, onder de tenlastelegging B.1 voor feiten van mensensmokkel, onder de tenlastelegging C.1 voor feiten van poging tot mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging D.1 voor feiten van poging tot mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De eerste beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten niet, behoudens wat betreft het aantal slachtoffers en de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grovelijke nalatigheid in het gevaar werden gebracht.

Uit de onderschepte transporten en uit de telefonie is gebleken dat de gesmokkelde personen meestal alleen of per twee werden ondergebracht in de cabines van vrachtwagens of in personenwagens. Soms is ook sprake van meer personen per transport, maar daarbij kan niet uitgemaakt worden dat daarbij de slachtoffers in dergelijke omstandigheden zouden worden vervoerd dat zij in gevaar zouden komen.

Er is in het strafdossier maar één objectief en vaststaand feit te halen waaruit blijkt dat bij dit specifiek transport er twee personen in een veel te kleine kofferruimte van een personenwagen waren verborgen, waarbij duidelijk is dat zij daarbij wel degelijk in een gevaarlijke situatie zijn geplaatst.

Aan de hand van het strafdossier is echter onvoldoende uit te maken aan wie dit specifieke transport toe te wijzen is en ook of de omstandigheden waarin dit specifieke transport is doorgegaan te wijten was aan de opdracht gegeven door de betrokken beklaagden.

Er is daaromtrent dan ook twijfel, die gelet op het vermoeden van onschuld in het voordeel van de beklaagde dient te worden uitgelegd.

In die omstandigheden oordeelt de rechtbank dat de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht in hoofde van de eerste beklaagde niet bewezen is voor de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1.

Het staat voor de rechtbank aan de hand van de gegevens uit het strafdossier wel degelijk vast dat er ook minderjarigen door de criminele organisatie werden gesmokkeld. Het feit dat er slechts één slachtoffer van een geslaagd transport en één slachtoffer van een poging tot transport specifiek kan aangetoond worden, doet geen afbreuk aan het feit dat uit deze twee slachtoffers en uit het feit dat de beklaagden in hun communicatie duidelijk geen essentieel onderscheid maakten tussen minderjarigen en meerderjarigen kan worden opgemaakt dat deze werkwijze voor hem wel degelijk een gewoonte uitmaakte.

Ook wat de transporten en de pogingen daartoe van meerderjarige slachtoffers betreft blijkt uit het aantal van de slachtoffers, het aantal transporten en de regelmatigheid ervan dat er wel degelijk een gewoonte werd gemaakt van deze activiteiten.

De verzwarende omstandigheden dat de feiten onder A.1 en C.1 gebeurd zijn ten aanzien van minderjarigen en dat de feiten onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1 gebeurd zijn in het kader van een gewoonte zijn dan ook in hoofde van de eerste beklaagde bewezen.

De vraag of de feiten te kaderen zijn in de deelneming aan een criminele organisatie en bijgevolg een verzwarende omstandigheid inhouden werd hiervoor reeds bevestigend beoordeeld en aldus hier overgenomen.

Wat betreft de in de dagvaarding en de verwijzingsbeslissing vermelde aantallen slachtoffers onder de voormelde tenlasteleggingen stelt de rechtbank vast dat deze aantallen zeer minimaal zijn begroot en dat bij samentelling van het aantal slachtoffers in de verschillende processen-verbaal waarin een oplijsting is gemaakt van het aantal slachtoffers per maand zelfs een hoger aantal wordt bekomen. Er blijkt ook nergens uit dat er sprake zou zijn van enige dubbeltelling van de slachtoffers.

Tenslotte oordeelt de rechtbank dat het feit dat de eerste beklaagde in juli 2019 een tijd minder zou te horen zijn geweest op de taps geenszins betekent dat hij daarom ook geen rol meer heeft gespeeld in de in die periode uitgevoerde transporten of pogingen daartoe.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1, behoudens de verzwarende omstandigheid onder elk van deze tenlasteleggingen dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de eerste beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de eerste beklaagde te worden vrijgesproken.

Tweede beklaagde

De tweede beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.2 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen, onder de tenlastelegging B.2 voor feiten van mensensmokkel, onder de tenlastelegging C.2 voor feiten van poging tot mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging D.2 voor feiten van poging tot mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De tweede beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten niet, behoudens wat betreft het aantal slachtoffers en de verzwarende omstandigheid dat de feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en C.1 in zijn hoofde een gewoonte uitmaakten.

Het staat voor de rechtbank aan de hand van de gegevens uit het strafdossier echter vast dat er wel degelijk ook minderjarigen door de criminele organisatie werden gesmokkeld. Het feit dat er slechts één slachtoffer van een geslaagd transport en één slachtoffer van een poging tot transport specifiek kan aangetoond worden, doet geen afbreuk aan het feit dat uit deze twee slachtoffers, en het feit dat de beklaagden in hun communicatie duidelijk geen essentieel onderscheid maakten tussen minderjarigen en meerderjarigen, kan uitgemaakt worden dat deze werkwijze voor hem wel degelijk een gewoonte uitmaakte.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de tweede beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Wat het aantal slachtoffers betreft, weerhouden in de dagvaarding en de verwijzingsbeslissing, oordeelt de rechtbank dat vaststaat dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde gedurende de volledige bewezen verklaarde incriminatieperiode hebben samengewerkt en de cel in België met de vierde beklaagde hebben aangestuurd. Het feit dat één van hen gedurende een bepaalde periode iets minder in beeld is gekomen doet geen afbreuk aan het feit dat zowel uit de telefoontaps als uit hun eigen verklaringen voldoende blijkt dat zij gedurende de volledige periode als mededaders voor alle hen ten laste gelegde feiten dienen beschouwd te worden.

De vraag of de feiten te kaderen zijn in de deelneming aan een criminele organisatie en bijgevolg een verzwarende omstandigheid inhouden werd hiervoor reeds bevestigend beoordeeld en de overwegingen daartoe worden alhier overgenomen.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.2, B.2, C.2 en D.2, behoudens de verzwarende omstandigheid onder elk van deze tenlasteleggingen dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de tweede beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de tweede beklaagde te worden vrijgesproken.

Derde beklaagde

De derde beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.3 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen, onder de tenlastelegging B.3 voor feiten van mensensmokkel, onder de tenlastelegging C.3 voor feiten van poging tot mensensmokkel van

minderjarigen en onder de tenlastelegging D.3 voor feiten van poging tot mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De derde beklaagde heeft in ondergeschikte orde, zowel op de zitting als in zijn conclusie, deze feiten niet betwist, behoudens het feit dat ze kaderen binnen de activiteiten van een criminele organisatie.

De vraag of de feiten te kaderen zijn in de deelneming aan een criminele organisatie en bijgevolg een verzwarende omstandigheid inhouden werd hiervoor reeds bevestigend beoordeeld. Ook omtrent de incriminatieperiode is reeds geoordeeld, waarbij de rol van de derde als mededader uiteraard over de volledige periode dient bekeken te worden, zeker gelet op zijn specifiek aandeel als een leidend figuur binnen de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de derde beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.3, B.3, C.3 en D.3. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.3, B.3, C.3 en D.3, behoudens de verzwarende omstandigheid onder elk van deze tenlasteleggingen dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de derde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de derde beklaagde te worden vrijgesproken.

Vierde beklaagde

De vierde beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.4 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen, onder de tenlastelegging B.4 voor feiten van mensensmokkel, onder de tenlastelegging C.4 voor feiten van poging tot mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging D.4 voor feiten van poging tot mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De vierde beklaagde heeft omtrent deze tenlasteleggingen, naast de reeds beoordeelde betwistingen omtrent zijn rol binnen de criminele organisatie en de incriminatieperiode, geen betwisting gevoerd, behoudens het feit of de verzwarende omstandigheid van het opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar brengen van de slachtoffer wel in zijn hoofde bewezen is. Wat deze verzwarende omstandigheid bij de tenlasteleggingen A.4, B.4, C.4 en D.4 betreft is de rechtbank van oordeel dat deze niet bewezen is. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

De vraag of de feiten te kaderen zijn in de deelneming aan een criminele organisatie en bijgevolg een verzwarende omstandigheid inhouden werd hiervoor reeds bevestigend beoordeeld.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.4, B.4, C.4 en D.4, behoudens de verzwarende omstandigheid onder elk van deze tenlasteleggingen dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de vierde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de vierde beklaagde te worden vrijgesproken.

Vijfde beklaagde

De vijfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging B.5 vervolgd voor feiten van mensensmokkel. Onder deze tenlastelegging werd ook de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De vijfde beklaagde heeft op de zitting omtrent deze tenlastelegging, behoudens de incriminatieperiode, geen betwisting gevoerd.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de vijfde beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet wordt bewezen in hoofde van de vijfde beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlastelegging B5. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging B.5, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de vijfde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de vijfde beklaagde te worden vrijgesproken.

Zesde beklaagde

De zesde beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.5 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging B.6 voor feiten van mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De zesde beklaagde heeft de hem ten laste gelegde feiten op de zitting niet betwist, behoudens de incriminatieperiode, maar hij stelt dat gelet op de beperkte periode dat hij in België is geweest om de vierde beklaagde te vervangen het aantal slachtoffers dient beperkt te worden.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de zesde beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de zesde beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.5 en B.6. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Het aantal slachtoffers dat ten laste van de zesde beklaagde wordt gelegd is conform de periode dat hij in België heeft gewerkt ter vervanging, maar nog steeds onder leiding, van de vierde beklaagde.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.5 en B.6, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de zesde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing.

Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de zesde beklaagde te worden vrijgesproken.

Zevende beklaagde

De zevende beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.6 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging B.7 voor feiten van mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De zevende beklaagde heeft de hem ten laste gelegde feiten op de zitting niet betwist, behoudens de incriminatieperiode.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de zevende beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de zevende beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.6 en B.7. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Het aantal slachtoffers dat ten laste van de zevende beklaagde wordt gelegd is conform de periode dat hij in België heeft gewerkt, nadat hij blijkbaar de taak van zijn oom, de twaalfde beklaagde, deels heeft overgenomen, en dit onder leiding van de tiende beklaagde. Waar de zevende beklaagde wordt vervolgd onder de tenlastelegging B.7 voor minstens 21 slachtoffers dient echter vastgesteld te worden dat er daarbij sprake is van een dubbeltelling. Uit proces-verbaal 1842/2020 blijkt het immers te gaan om 14 slachtoffers en niet om 21.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.6 en B.7, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de zevende beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing, behoudens voor de tenlastelegging B.7 waar het aantal slachtoffers dient aangepast te worden naar minstens 14. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de zevende beklaagde te worden vrijgesproken.

Achtste beklaagde

De achtste beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.7 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging B.8 voor feiten van mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De achtste beklaagde heeft de hem ten laste gelegde feiten op de zitting deels toegegeven, maar hij betwist de incriminatieperiode, het feit dat hij ook betrokken is bij het smokkelen van minderjarigen en het aantal slachtoffers dat hem ten laste wordt gelegd.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt voldoende dat de zevende, de achtste en de negende beklaagde handelden in opdracht van de tiende beklaagde en dat zij daarbij samen een splintergroepering hebben gevormd, waarbij zij elk hun eigen aandeel hadden in de uitgevoerde transporten. Uit dit onderzoek is gebleken dat er wel degelijk ook betrokkenheid is van de achtste beklaagde bij het smokkelen van minstens twee minderjarigen en dat de achtste beklaagde het aantal slachtoffers waarbij hij zelf betrokken was sterk minimaliseert. De vaststellingen daaromtrent door de verbalisanten, gesteund op het telefonie-onderzoek, zijn meer dan duidelijk.

Waar de achtste beklaagde wordt vervolgd onder de tenlastelegging B.8 voor minstens 21 slachtoffers dient echter vastgesteld te worden dat er daarbij sprake is van een dubbeltelling. Uit proces-verbaal 1842/2020 blijkt het immers te gaan om 14 slachtoffers en niet om 21.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de achtste beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de achtste beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.7 en B.8. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Het aantal slachtoffers dat ten laste van de achtste beklaagde wordt gelegd is conform de periode dat hij in België heeft gewerkt onder leiding en in opdracht van de tiende beklaagde.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.7 en B.8, behoudens de verzwarende omstandigheid

dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de achtste beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing, behoudens voor de tenlastelegging B.8 waar het aantal slachtoffers dient aangepast te worden naar minstens 14. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de achtste beklaagde te worden vrijgesproken.

Negende beklaagde

De negende beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.8 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging B.9 voor feiten van mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

De negende beklaagde heeft deze feiten deels toegegeven, maar stelt op de zitting dat hij niet individueel kan gekoppeld worden aan bepaalde transporten en hij betwist ook de voorziene incriminatieperiode.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt voldoende dat de zevende, de achtste en de negende beklaagde handelden in opdracht van de tiende beklaagde en dat zij daarbij samen een splintergroepering hebben gevormd, waarbij zij elk hun eigen aandeel hadden in de uitgevoerde transporten. Uit dit onderzoek is gebleken dat er wel degelijk ook betrokkenheid is van de negende beklaagde bij het smokkelen van minstens twee minderjarigen en dat de negende beklaagde wel degelijk kan worden gekoppeld aan bepaalde concrete transporten gelet op zijn rol en zijn aandeel in de organisatie. De vaststellingen daaromtrent door de verbalisanten, gesteund op het telefonie-onderzoek, zijn meer dan duidelijk.

Waar de negende beklaagde wordt vervolgd onder de tenlastelegging B.9 voor minstens 21 slachtoffers dient echter vastgesteld te worden dat er daarbij sprake is van een dubbeltelling. Uit proces-verbaal 1842/2020 blijkt het immers te gaan om 14 slachtoffers en niet om 21.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de negende beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de negende beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A.8 en B.9. Voor de motivering daartoe

kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Het aantal slachtoffers dat ten laste van de negende beklaagde wordt gelegd is conform de periode dat hij in België heeft gewerkt onder leiding en in opdracht van de tiende beklaagde. Uit het onderzoek is echter gebleken dat de negende beklaagde reeds langer in België werkzaam was en dat er een duidelijke samenwerking is vastgesteld ook met de vierde beklaagde.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.8 en B.9, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de negende beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing, behoudens voor de tenlastelegging B9 waar het aantal slachtoffers dient aangepast te worden naar minstens 14. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de negende beklaagde te worden vrijgesproken.

Tiende beklaagde

De tiende beklaagde wordt onder de tenlastelegging A.9 vervolgd voor feiten van mensensmokkel van minderjarigen en onder de tenlastelegging B.10 voor feiten van mensensmokkel. Onder deze verschillende tenlasteleggingen worden ook steeds de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt voldoende dat de zevende, de achtste en de negende beklaagde handelden in opdracht van de tiende beklaagde en dat zij daarbij samen een splintergroepering hebben gevormd, waarbij zij elk hun eigen aandeel hadden in de uitgevoerde transporten.

Waar de tiende beklaagde wordt vervolgd onder de tenlastelegging B10 voor minstens 21 slachtoffers dient echter vastgesteld te worden dat er daarbij sprake is van een dubbeltelling. Uit proces-verbaal 1842/2020 blijkt het immers te gaan om 14 slachtoffers en niet om 21.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de tiende beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de tiende beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht bij de tenlasteleggingen A9 en B10. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

Het aantal slachtoffers dat ten laste van de tiende beklaagde wordt gelegd is conform de periode dat hij in België heeft gewerkt en daarbij minstens de zevende, de achtste en de negende beklaagde heeft aangestuurd.

De feiten onder de tenlasteleggingen A.9 en B.10, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de tiende beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing, behoudens voor de tenlastelegging B10 waar het aantal slachtoffers dient aangepast te worden naar minstens 14. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de tiende beklaagde te worden vrijgesproken.

Elfde beklaagde

De elfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging B.11 vervolgd voor feiten van mensensmokkel. Onder deze tenlastelegging wordt ook de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij veelvuldig gesprekken met de elfde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie in België rond de vierde beklaagde en de Britse opdrachtgevers naar voor is gekomen;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de elfde beklaagde en de vierde beklaagde en de drie Britse opdrachtgevers.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de elfde beklaagde.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de elfde beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de elfde beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging B.11, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de elfde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de elfde beklaagde te worden vrijgesproken.

Twaalfde beklaagde

De twaalfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging B.12 vervolgd voor feiten van mensensmokkel. Onder deze tenlastelegging wordt ook de verzwarende omstandigheden voorzien dat de feiten het leven van de slachtoffers in gevaar hebben gebracht, dat de feiten een gewoonte uitmaakten en dat de feiten kaderden binnen de deelneming van een criminele organisatie.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het uitvoerig telefonie-onderzoek, waarbij de gesprekken met de twaalfde beklaagde werden getapt en waaruit duidelijk zijn rol en functie binnen de organisatie rond de vierde beklaagde en de Britse opdrachtgevers naar voor is gekomen, maar ook met de splinterorganisatie van de tiende beklaagde en zijn specifieke rol ten aanzien van zijn neef, de zevende beklaagde;

- de verklaring van de zevende beklaagde omtrent de rol van de twaalfde beklaagde;

- de linken vastgesteld door de verbalisanten tussen de twaalfde beklaagde en de vierde beklaagde en de drie Britse opdrachtgevers.

De rechtbank is dan oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de twaalfde beklaagde.

Wat de incriminatieperiode betreft heeft de rechtbank reeds geoordeeld. Ook staat voor de rechtbank vast dat er sprake is van een gewoonte in hoofde van de twaalfde beklaagde en dat de feiten te kaderen zijn binnen zijn aandeel in de criminele organisatie.

Wat echter niet bewezen wordt in hoofde van de twaalfde beklaagde is de verzwarende omstandigheid dat de feiten het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar hebben gebracht. Voor de motivering daartoe kan integraal verwezen worden naar hetgeen daaromtrent is uiteengezet bij de beoordeling van de eerste beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging B.12, behoudens de verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers in gevaar werd gebracht, worden dan ook in hoofde van de twaalfde beklaagde bewezen verklaard voor de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en dit voor het aantal slachtoffers zoals voorzien in de verwijzingsbeslissing. Voor de periode die deze bewezen verklaarde incriminatieperiode overstijgt, dient de twaalfde beklaagde te worden vrijgesproken.

D. STRAFTOEMETING

De hierboven bewezen verklaarde tenlasteleggingen in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde en de twaalfde beklaagde vormen de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en persoonlijkheid van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde en de twaalfde beklaagde, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

Ook wordt uiteraard rekening gehouden met de respectievelijke bewezen verklaarde periodes waarin de verschillende beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan de voormelde feiten.

De beklaagden maakten zich schuldig aan het misdrijf van mensensmokkel in het kader van een criminele organisatie. Zij hebben ingespeeld op de prangende vraag van illegale vreemdelingen die zich omwille van hun zwakke en precaire administratieve positie onmogelijk via normale transportmogelijkheden naar het Verenigd Koninkrijk konden begeven. Op die manier hebben zij munt geslagen uit de onfortuinlijke positie van dergelijke personen, op zoek naar een beter lot of eventueel om herenigd te kunnen worden met hun familieleden in het Verenigd Koninkrijk.

Het feit dat bepaalde van de beklaagden uiteindelijk zelf ook de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk wensten te maken, maakt het des te onbegrijpelijk dat zij er voor hebben gekozen een schakel te zijn bij dergelijke onmenselijke praktijken.

De beklaagden zijn daarbij op een niets ontziende manier te werk gegaan, waarbij enkel werd gedacht aan het kunnen optimaliseren van het aantal vervoerde migranten en aantal transporten en bijgevolg van de winsten voor de organisatie en uiteraard voor henzelf.

De mensensmokkel was bijzonder goed georganiseerd en de voormelde beklaagden vormden, elk met hun eigen aandeel daarin, onbetwistbaar een criminele organisatie of organisaties. Zij profiteerden van de zwaksten in de maatschappij, van mensen die niets meer te verliezen hebben en zelfs van weerloze minderjarigen die gewoon hun ouders proberen te volgen naar een - volgens hen - beter leven. De rechtbank houdt bij de bepaling van de strafmaat uiteraard telkens rekening met de positie van elk van de beklaagden binnen de criminele netwerken die deels werden blootgelegd.

De rechtbank wijst er tenslotte op dat mensensmokkel op dergelijke schaal op ernstige wijze de openbare veiligheid en meer in bijzonder het vreemdelingenbeleid verstoort dat op grond van delicate evenwichten in Europa, en binnen de hele wereld, steeds opnieuw dient te worden opgebouwd.

Alle beklaagden beschikken nog over een blanco strafregister en ook in hun Ecris worden geen eerdere veroordelingen vermeld. Gelet op de aard en de specificiteit van de gepleegde feiten, zoals hiervoor uiteengezet, is de rechtbank echter van oordeel dat aan hun gunstig strafverleden een eerder beperkte impact wordt gegeven bij de straftoemeting, en dit in het bijzonder voor de beklaagden die een leidende positie binnen de smokkelactiviteiten hebben ingenomen. Wel wordt enigszins rekening gehouden met de relatief veilige manier waarop de transporten effectief zijn uitgevoerd, met daarbij blijkbaar toch nog enig respect voor de slachtoffers.

De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste en de negende beklaagde bevinden zich reeds geruime tijd in voorlopige hechtenis.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde dienen aanzien te worden als de Britse opdrachtgevers, die vanuit hun veilige positie in het Verenigd Koninkrijk de opdrachten gaven of minstens doorgaven aan de personen die in België werkzaam waren. Zoals reeds gesteld is het, zeker gelet op de concrete inhoud van bepaalde onderschepte telefoongesprekken, voor de rechtbank duidelijk dat niet de volledige criminele organisatie in beeld is gebracht en dat er zeker nog andere personen, en dit op verschillende echelons, betrokken zijn.

In die zin wordt ook niet zomaar aangenomen dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde de top van de piramidale structuur van de organisatie vormden. Dit doet echter niets af van hun individuele verantwoordelijkheid.

Wat de eerste beklaagde betreft is de rechtbank van oordeel dat hij zich te veel tracht weg te steken achter een beweerde druk of intimidatie die op hem zou zijn gelegd om mee te gaan in de criminele activiteiten. Hij maakt dit echter onvoldoende aannemelijk en de specifieke inhoud van de getapte gesprekken en het beeld die de tweede, de derde en de vierde beklaagde, elk op hun eigen manier, van hem schetsen tonen aan dat hij zijn eigen rol en aandeel sterk tracht te minimaliseren.

Bovendien is ook duidelijk dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde de schuld naar elkaar proberen door te schuiven, en dat hun onderlinge band en het feit dat bepaalde van hen samen in de gevangenis zitten deze schuldverschuiving duidelijk beïnvloeden.

De rechtbank dient zich dan ook wat betreft het respectievelijke aandeel van de eerste, de tweede en de derde beklaagde vooral te focussen op de inhoud van het telefonie-onderzoek. In het kader daarvan is de rechtbank van oordeel dat de eerste beklaagde, tussen de beklaagden die op heden worden beoordeeld, de hoogste positie binnen de organisatie heeft ingenomen en dat hij zowel de tweede als de derde beklaagde daarbij heeft ingeschakeld.

Dit betekent echter geenszins dat de tweede en de derde beklaagde louter loopjongens zouden zijn geweest van de eerste beklaagde. Voor de rechtbank staat vast dat zij bewust en louter voor het geldgewin zich laten inschakelen hebben, opdrachten hebben doorgegeven en zelf ook opdrachten hebben gegeven.

Het openbaar ministerie heeft op de zitting een zeer zware effectieve bestraffing gevorderd van de eerste beklaagde. Het is daarbij duidelijk dat de eerdere veroordeling van de eerste beklaagde door de correctionele rechtbank in Brugge daar een essentiële rol in heeft gespeeld.

Deze eerdere veroordeling is echter, gelet op het verzet door de eerste beklaagde, op heden nog niet definitief, zodat de rechtbank daaruit geen verregaande gevolgen kan trekken en zich dient te beperken tot de saisine die haar is gegeven en waarbij enkel rekening kan worden gehouden met de zekere en vaststaande gegevens zoals die blijken uit het strafdossier waaronder het strafverleden van deze beklaagde. Uiteraard is het wel zo dat de eerste beklaagde in zijn verhoor in huidig dossier heeft toegegeven dat hij de huidige feiten heeft gepleegd nadat hij een tijdje daarvoor reeds gelijkaardige feiten had gepleegd.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de specifieke rol die de eerste beklaagde heeft bekleed, rekening houdend met de incriminatieperiode, een zeer strenge effectieve bestraffing zich opdringt. De hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf en geldboete is dan ook noodzakelijk om de eerste beklaagde te confronteren met de bijzondere ernst van de door hem gepleegde feiten en de immense gevolgen die deze hebben gehad op vele mensen en de

negatieve weerslag ervan op de maatschappij in het algemeen en het migratiebeleid waarin onze overheid telkenmale opnieuw dient te investeren.

De tweede en de derde beklaagde proberen zich in hun verweer grotendeels te verschuilen achter de rug van de eerste beklaagde. Het staat echter vast dat ook zij daarbij hun aandeel in de feiten, en meer bepaald de organisatie van de transporten en de regeling van de financiële verplichtingen, trachten te minimaliseren.

Ook wat hen beiden betreft is de rechtbank van oordeel dat een strenge effectieve bestraffing op zijn plaats is en noodzakelijk is om hen te confronteren met de ernst van de door hen gepleegde feiten. Voor hen wordt dan ook de hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf en geldboete opgelegd.

De vierde beklaagde is de persoon die duidelijk de touwtjes in handen had in België en handelde in opdracht van de eerste, de tweede en derde beklaagde. Daarbij stuurde hij ook zelf personen aan in België en is het duidelijk dat hij hier een leidende rol heeft opgenomen. De manier waarop hij andere personen bij zijn activiteiten heeft betrokken toont aan dat hij niet zomaar een tussenpersoon was.

Gelet op zijn aandeel in de feiten oordeelt de rechtbank dat ook wat hem betreft een strenge effectieve bestraffing zich opdringt. De hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om hem te confronteren met de ernst van de feiten en de gevolgen die zijn daden voor veel mensen hebben gehad.

De vijfde en de zesde beklaagde zijn door de vierde beklaagde ingeschakeld om hem te helpen bij zijn criminele activiteiten. Het is daarbij duidelijk dat zij zich volledig hebben laten leiden door het gemakkelijk geldgewin en dat zij niet hebben nagedacht over de gevolgen voor de slachtoffers en hun families die financieel werden uitgemolken.

Voor de vijfde en de zesde beklaagde dringen zich de volgende gevangenisstraffen en geldboetes op, waarbij gelet op hun specifiek aandeel in de feiten een deel van de gevangenisstraf met gewoon uitstel kan worden bekleed, zoals verder beschreven.

De zevende, de achtste en de negende beklaagde vormden, zoals reeds gesteld, onder de leiding van de tiende beklaagde een soort van splinterorganisatie, die op zich voldeed aan alle criteria om aanzien te worden als een eigen criminele organisatie. Daarbij staat echter ook vast dat zij alle drie, weliswaar niet met dezelfde intensiteit en duur, contacten hadden met de criminele organisatie die zich rond de vierde beklaagde in België had georganiseerd onder supervisie van minstens de drie voormelde Britse opdrachtgevers.

De zevende, de achtste en de negende beklaagde hadden elk hun eigen persoonlijke reden om te participeren aan de feiten waarvoor zij op heden worden veroordeeld. Hun eigen precaire situatie heeft hen echter nooit tegengehouden om te beseffen met wat zij bezig waren en wat de gevolgen waren voor de slachtoffers en hun families.

De rechtbank is van oordeel dat voor de zevende, de achtste en de negende beklaagde zich de volgende gevangenisstraf en geldboete opdringt, waarbij gelet op hun specifieke aandeel in de voor hen voorziene incriminatieperiode een deel van de gevangenisstraf met gewoon uitstel kan worden verleend.

De tiende beklaagde kon in de loop van het onderzoek niet worden aangetroffen en is bijgevolg nooit verhoord. Gelet op zijn verstek op de zitting heeft hij zijn visie op de feiten en zijn toekomstmogelijkheden niet kunnen bespreken.

Uit het telefonie-onderzoek is voldoende zijn rol als leidinggevende binnen de splinterorganisatie naar voor gekomen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om hem te confronteren met de ernst van de feiten en de gevolgen voor de slachtoffers.

De elfde en de twaalfde beklaagde zijn evenmin nog aangetroffen in het kader van het strafonderzoek en zijn nooit kunnen verhoord worden. Gelet op hun verstek op de zitting hebben zij hun visie op de feiten en hun toekomstmogelijkheden niet kunnen bespreken.

Zij hebben elk hun onderscheiden rol gespeeld en lijken niet van plan om enige verantwoordelijkheid voor hun daden te willen dragen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is dan ook noodzakelijk voor elk van hen, waarbij rekening wordt gehouden met hun respectievelijk aandeel en met de bewezen verklaarde incriminatieperiode, en dit ook wat betreft het gedeeltelijk verlenen van gewoon uitstel.

In toepassing van artikel 77*quater* wet van 15 december 1980 dient de geldboete voor elk van de beklaagden zo veel keer te worden toegepast als er slachtoffers zijn, waarbij uiteraard het aantal slachtoffers onder de tenlasteleggingen A, B, C en D dienen te worden samengeteld per beklaagde. Gelet op het blanco strafregister van de beklaagden worden deze geldboetes gedeeltelijk met gewoon uitstel bekleed.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van

tenuitvoerlegging te kunnen genieten. De feiten zijn immers van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Ontzetting uit de rechten

Conform art. 77*sexies* van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 wordt ook de verplichte ontzetting uitgesproken van de in art. 31 Sw. genoemde rechten.

Gelet op de onderscheiden rollen van de beklaagden past het de duur van de ontzetting van de in art. 31 S.W. genoemde rechten voor de eerste, tweede, derde, vierde en tiende beklaagde te bepalen op 10 jaar en voor de vijfde, zesde, zevende, achtste, negende, elfde en twaalfde beklaagde te bepalen op vijf jaar.

Bijzondere verbeurdverklaring vermogensvoordelen

Het openbaar ministerie vordert in haar aparte schriftelijke nota de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen en begroot deze op 500.000,00 EUR in hoofde van de eerste beklaagde, op 500.000,00 EUR in hoofde van de tweede beklaagde, op 500.000,00 EUR voor de derde beklaagde, op 12.000,00 EUR in hoofde van de vierde beklaagde, op 1.000,00 EUR in hoofde van de vijfde beklaagde, op 2.625,00 EUR in hoofde van de zesde beklaagde, op 2.625,00 EUR in hoofde van de zevende beklaagde, op 5.250,00 EUR in hoofde van de achtste beklaagde, op 5.250,00 in hoofde van de negende beklaagde, op 327.750,00 EUR in hoofde van de tiende beklaagde, op 625,00 EUR in hoofde van de elfde beklaagde en op 1.250,00 EUR in hoofde van de twaalfde beklaagde.

De rechtbank stelt daarbij vast dat gelet op de inhoud van deze nota de gevorderde bedragen voor de achtste en de negende beklaagde ten onrechte zijn begroot op 5.250,00 EUR, terwijl dit duidelijk 2.625,00 EUR diende te zijn, nl. 125,00 EUR x 21 slachtoffers. De rechtbank gaat er van uit dat dit om een schrijffout gaat en houdt enkel rekening met hetgeen uit de berekening blijkt, nl. 2.625,00 EUR voor elk van deze beklaagden.

Hetzelfde geldt voor de tiende beklaagde waar een bedrag wordt berekend van 14.000,00 Britse Pond x 21, wat in EUR zou neerkomen op 218.500 EUR, terwijl er 327.750,00 EUR wordt gevorderd. De rechtbank gaat er ook van uit dat het hier om een vergissing gaat en dat het gevorderde bedrag wel degelijk 218.500 EUR betreft.

Voor wat de vordering betreft ten laste van de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, zoals aangepast, de negende, zoals aangepast, de elfde en de twaalfde beklaagde oordeelt de rechtbank dat deze vermogensvoordelen begroot op 125,00 euro per slachtoffer correct zijn, met dien verstande dat voor de zevende, de achtste en de negende beklaagde deze bedragen dienen herleid te worden tot 14 x 125,00 EUR, gelet op de voormelde herleiding van het aantal slachtoffer onder de tenlasteleggingen B, plus 2 x 125,00 EUR voor de beide minderjarige slachtoffers onder de tenlasteleggingen A.

Voor de berekening van het vermogensvoordeel van de eerste, de tweede en de derde beklaagde gaat het openbaar ministerie uit van de berekening zoals uitgevoerd door de politiediensten, waarbij het aantal gesmokkelde personen wordt vermenigvuldigd met de som, waarvan ongeveer vaststaat dat dit volledige som was om gesmokkeld te worden, en dat dit dan gelijk gedeeld wordt onder de drie eerste beklaagden.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde betwisten deze bedragen met de grootste klem.

De rechtbank stelt vast dat uit het telefonie-onderzoek voldoende bewezen is dat het gevraagde bedrag voor een geslaagd transport naar het Verenigd Koninkrijk 14.000,00 Britse Pond per persoon was.

Uit het onderzoek is echter niet gebleken hoe deze bedragen precies over de verschillende betrokken personen werden verdeeld en het is ook niet duidelijk hoe het aandeel tussen de eerste, de tweede en de derde beklaagde precies werd verdeeld.

De rechtbank gaat er daarbij vanuit dat enerzijds niet alle betrokkenen in de bovenbouw van de criminele organisatie zijn kunnen worden geïdentificeerd en anderzijds dat ook niet alle betrokkenen van de onderbouw zijn geïdentificeerd. Onder meer de chauffeurs worden in huidige zaak niet vervolgd, maar het is duidelijk dat zij uiteraard een deel van de verdiende bedragen hebben gekregen.

Verder gaat de rechtbank er van uit dat gelet op de taakverdeling tussen de eerste beklaagde enerzijds en de tweede en de derde beklaagde anderzijds de verdeling van de verdiende bedragen op hun echelon zeker niet gelijk zal verdeeld zijn, waarbij aangenomen wordt dat het grotere deel wel degelijk steeds naar de eerste beklaagde is gegaan.

De rechtbank dient aan de hand van deze criteria uit te maken of er met zekerheid kan worden bepaald hoeveel de eerste, de tweede en de derde beklaagde met hun praktijken effectief hebben verdiend. Daarbij meent de rechtbank dat de stelling van de eerste beklaagde dat hij ongeveer 50.000,00 EUR zal hebben verdiend door hem schromelijk wordt onderschat.

Gelet op de specifieke rol van de eerste, de tweede en de derde beklaagde en het feit dat er zeker ook een groot bedrag naar andere personen in de boven- en de onderbouw van de organisatie zal zijn gegaan, en rekening houdend met de grootorde van de bedragen die werden toegekend aan de vierde beklaagde, oordeelt de rechtbank dat de eerste beklaagde per transport zeker een bedrag van 2.000,00 EUR zal hebben verdiend en de tweede en de derde beklaagde elk zeker een bedrag van 1.000,00 EUR per transport.

Voor de eerste beklaagde betekent dit dat een bedrag van 96 meerderjarige slachtoffers en 1 minderjarig slachtoffer x 2.000,00 EUR, zijnde 194.000,00 EUR dient verbeurd te worden verklaard. Voor de tweede en de derde beklaagde gaat het telkens om een bedrag van 97.000,00 EUR. Deze bedragen worden in hun hoofde verbeurd verklaard omdat misdrijven niet mogen lonen.

Voor de tiende beklaagde wordt het vermogensvoordeel door het openbaar ministerie begroot op 218.500 EUR, zoals verbeterd.

Vooreerst is het zo dat in zijn hoofde niet minstens 21 meerderjarige slachtoffers worden weerhouden, maar wel 14, en dit boven op de twee minderjarige slachtoffers, maar is het anderzijds ook zo dat er totaal geen zicht is op de verdeling van de opbrengsten aan de boven- en de onderbouw, die geenszins volledig in beeld kon worden gebracht.

De rechtbank dient dan ook te beoordelen wat volgens haar met zekerheid aan de tiende beklaagde is toegekomen. Volgens dezelfde principes zoals verwoord bij de veroordeling van het vermogensvoordelen in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde, stelt de rechtbank dat de tiende beklaagde minstens een bedrag heeft ontvangen van 1.500,00 EUR per slachtoffer, wat dus neerkomt op een bedrag van 16 slachtoffers (14 meerderjarigen en 2 minderjarigen samen) x 1.500,00 EUR, nl. een bedrag van 24.000,00 EUR.

Dit bedrag wordt in zijn hoofde verbeurd verklaard.

II. OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 43bis, 51, 52, 324bis en 324ter §§ 3 en 4 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952, laatst gewijzigd door de wet van 25 december 2016;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

art. 4 § 3 en 5 §§ 1 en 2 Wet van 19 maart 2017;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8 en 14 §1 Wet van 29 juni 1964.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van **R. A., C. A., S. E., R. S., R. R., H. A., P. D., P. K. en T. E.,** en **BIJ VERSTEK** ten aanzien van **G. K., M. B. en D. A.,**

VOORAFGAANDELIJK

Verbetert en vult de dagvaarding aan als volgt:

“

1. R. A., RRN (…)
geboren te (…) (Kosovo) op (…)

...

2. C. A.

geboren te (…) (Albanië) op (…)

...

3. S. E.
geboren te (…) (Kosovo) op (…)
ingeschreven te (…) (Verenigd Koninkrijk), (…)
volgens eigen verklaring van Britse nationaliteit

...

6. H. A.
geboren te (…) (Albanië) op (…)

...

8. P. K.

...

A. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

...
6. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. **D.**

…

7. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door **P. K.**

...

B. Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

...

5. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door **R.** R.

...

7. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. **D.**

…

8. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door **P. K.**

...

C. poging mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

...

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/**2019**

2. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door C. A.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/**2019**

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door S. E.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal

5943/**2019**

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door R. S.

namelijk een niet nader bepaald of nader geïdentificeerd aantal minderjarigen, onder meer en minstens het niet nader geïdentificeerd kind zoals vermeld in het proces-verbaal 5943/**2019**

...

F. deelname aan besluitvorming criminele organisatie

...

1. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door **R**. R.

...

3. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door P. **D.,**

4. te 9000 Gent en elders in het Rijk in de periode van 1 augustus 2018 tot en met 25 september 2019

door **P. K.**

..."

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van R. A., de eerste beklaagde

Spreekt de eerste beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), B.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), C.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), D.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), en E.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot

en met 31 december 2018).

Spreekt de eerste beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, C.1 en D.1.

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.1 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.1 (voor 96 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), C.1 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), D.1 (voor 4 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), en E.1 (voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **8 jaar** en tot een geldboete van 1.632.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 102 maal 2.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **1.224.000,00 EUR**, zijnde 102 maal 1.500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **194.000,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de eerste beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **10 jaar.**

Ten aanzien van C. A., de tweede beklaagde

Spreekt de tweede beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), B.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), C.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), D.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018) en E.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot

en met 31 december 2018).

Spreekt de tweede beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.2, B.2, C.2 en D.2.

Veroordeelt de tweede beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.2 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.2 (voor 96 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), C.2 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), D.2 (voor 4 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en E.2 (voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **6 jaar en** tot een geldboete van 816,000,00 EUR, zijnde een geldboete van 102 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **612.000,00 EUR**, zijnde 102 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **97.000,00 EUR**, waarvan **121,83 EUR** gestort op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (zie stuk 208 van het strafdossier).

Ontzet de tweede beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **10 jaar.**

Ten aanzien van S. E., derde beklaagde

Spreekt de derde beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), B.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), C.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus

2018 tot en met 31 december 2018), D.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018) en E.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018).

Spreekt de derde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.3, B.3, C.3 en D.3.

Veroordeelt de derde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.3 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.3 (voor 96 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), C.3 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), D.3 (voor 4 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en E.3 (voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **6 jaar en** tot een geldboete van 816.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 102 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **612.000,00 EUR**, zijnde 102 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklarin**g van **97.000,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de derde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **10 jaar**.

Ten aanzien van R. S., vierde beklaagde

Spreekt de vierde beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.4 (voor wat betreft de periode

van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), B.4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), C.4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018), D.4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018) en E.4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018).

Spreekt de vierde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.4, B.4, C.4 en D.4.

Veroordeelt de vierde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.4 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.4 (voor 96 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), C.4 (voor 1 slachtoffer voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), D.4 (voor 4 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en E.4 (voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **5 jaar en** tot een geldboete van 816.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 102 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **612.000,00 EUR**, zijnde 102 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **12.000,00 EUR**, waarvan **970,00 EUR** gestort op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (zie stuk 733 van het strafdossier).

Ontzet de vierde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **10 jaar**.

Ten aanzien van R. R., vijfde beklaagde

Spreekt de vijfde beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen B.5 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018) en F.1 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 december 2018).

Spreekt de vijfde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlastelegging B.5.

Veroordeelt de vijfde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B.5 (voor 8 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), en F.1 (voor wat betreft de periode van 1 januari 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar en** tot een geldboete van 64.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 8 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **48.000,00 EUR**, zijnde 8 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **1.000,00 EUR**, waarvan **740,00 EUR** gestort op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (stuk 733 van het strafdossier).

Ontzet de vijfde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar.**

Ten aanzien van H. A., zesde beklaagde

Spreekt de zesde beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.5 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 12 augustus 2019 en voor wat betreft de periode van 15 september 2019 tot en met 25 september 2019), B.6 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 12 augustus 2019 en voor wat betreft de periode van 15 september 2019 tot en met 25 september 2019) en F.2 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 12 augustus 2019 en voor wat betreft de periode van 15 september 2019 tot en met 25 september 2019)

Spreekt de zesde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.5 en B.6.

Veroordeelt de zesde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.5 (voor 1 slachtoffer wat betreft de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.6 (voor 21 slachtoffers voor wat betreft de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F.2 (voor wat betreft de periode van 13 augustus 2019 tot en met 14 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar en** tot een geldboete van 176.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 22 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **132.000,00 EUR**, zijnde 22 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **2.625,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de zesde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar.**

Ten aanzien van P. D., zevende beklaagde

Spreekt de zevende beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.6 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019), B.7 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019) en F.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019).

Spreekt de zevende beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.6 en B.7.

Spreekt de zevende beklaagde **vrij** voor wat betreft 7 slachtoffers vermeld onder de tenlastelegging B.7.

Veroordeelt de zevende beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.6 (voor 2 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.7 (voor minstens 14 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F.3 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar en** tot een geldboete van 128.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 16 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **96.000,00 EUR**, zijnde 16 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **2.000,00 EUR**, waarvan **1.200,00 EUR** gestort op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (stuk 733 van het strafdossier).

Ontzet de zevende beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar**.

Ten aanzien van P. K., achtste beklaagde

Spreekt de achtste beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.7 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019), B.8 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019) en F.4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 juli 2019).

Spreekt de achtste beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.7 en B.8.

Spreekt de achtste beklaagde **vrij** voor wat betreft 7 slachtoffers vermeld onder de

tenlastelegging B.8.

Veroordeelt de achtste beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.7 (voor 2 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.8 (voor minstens 14 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F4 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar** en tot een geldboete van 128.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 16 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **96.000,00 EUR**, zijnde 16 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **2.000,00 EUR**, waarvan **110,00 EUR** gestort op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (stuk 733 van het strafdossier).

Ontzet de achtste beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar.**

Ten aanzien van T. E., negende beklaagde

Spreekt de negende beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.8 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019), B.9 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019) en F.5 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019).

Spreekt de negende beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.8 en B.9.

Spreekt de negende beklaagde **vrij** voor wat betreft 7 slachtoffers vermeld onder de

tenlastelegging B.9.

Veroordeelt de negende beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.8 (voor 2 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.9 (voor minstens 14 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F.5 (voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **40 maanden en** tot een geldboete van 128.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 16 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **96.000,00 EUR**, zijnde 16 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **2.000,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de negende beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar**.

Ten aanzien van G. K., tiende beklaagde

Spreekt de tiende beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen A.9 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 30 april 2019), B.10 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 30 april 2019) en E.5 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 30 april 2019).

Spreekt de tiende beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlasteleggingen A.9 en B.10.

Spreekt de tiende beklaagde **vrij** voor wat betreft 7 slachtoffers vermeld onder de tenlastelegging B.10.

Veroordeelt de tiende beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.9 (voor 2 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht), B.10 (voor minstens 14 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en E.5 (voor wat betreft de periode van 1 mei 2019 tot en met 25 september 2019):

> tot een **gevangenisstraf** van **5 jaar** en tot een geldboete van 128.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 16 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.
>
> Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **96.000,00 EUR**, zijnde 16 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **24.000,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de tiende beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **10 jaar**.

Ten aanzien van M. B., elfde beklaagde

Spreekt de elfde beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen B.11 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019) en F.6 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019).

Spreekt de elfde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlastelegging B.11.

Veroordeelt de elfde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B.11 (voor 5 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F.6 (voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019):

tot een **gevangenisstraf** van **40 maanden** en tot een geldboete van 40.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 5 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 20 maanden en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **30.000,00 EUR**, zijnde 5 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van **625,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de elfde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar.**

Ten aanzien van D. A., twaalfde beklaagde

Spreekt de twaalfde beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.12 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019) en F.7 (voor wat betreft de periode van 1 augustus 2018 tot en met 31 maart 2019).

Spreekt de twaalfde beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht onder de tenlastelegging B.12.

Veroordeelt de twaalfde beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B.12 (voor 10 slachtoffers voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019 en behoudens wat betreft de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht) en F.7 (voor wat betreft de periode van 1 april 2019 tot en met 25 september 2019):

tot een **gevangenisstraf** van **40 maanden** en tot een geldboete van 80.000,00 EUR, zijnde een geldboete van 10 maal 1.000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 20 maanden en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **60.000,00 EUR**, zijnde

10 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen.

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 1.250,00 EUR, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de twaalfde beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **5 jaar**.

Overtuigingsstukken

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer 2020 02426 (stukken 1 tot en met 6), eigendom van de eerste beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02421 (stuk 1),** eigendom van de tweede beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02427**, eigendom van de vierde beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02428**, eigendom van de vijfde beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02422 (stukken 1 en 2)**, eigendom van de zesde beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02425**, eigendom van de achtste beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2020 02430**, eigendom van de negende beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het voertuig **A. R. met chassisnummer (…), onder beslag bij derden gesteld (BVBA L.)**, eigendom van de vijfde beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het voertuig **A. A4 met chassisnummer (…), onder beslag bij derden gesteld (BVBA L.)**, eigendom van de negende beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** het voertuig **VW G. met chassisnummer (…), onder beslag bij derden gesteld (BVBA L.)**, eigendom van de zevende beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, gekend onder de nummers **2020 02421 (stuk 2), 2020 02422 (stuk 3), 2020 02423, 2020 02426 (stukken 7, 8 en 9), 2020 02429, 2020 02431, 2020 02432, 2020 03273** en **2020 02420.**

Kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 21.429,08 euro.

Veroordeelt de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende, tiende, elfde en twaalfde beklaagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **21.429,08 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis, deze laatste kosten evenwel enkel in hoofde van de tiende, elfde en twaalfde beklaagde.**

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G28AH:
- B. S., rechter
- C. B., rechter
- J. D. W., rechter

en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting op 6 januari 2021 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier V. Q. E..

DE RECHTBANK van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, zitting houdende te Gent, achtentwintigste *ad hoc* kamer (G28AH), drie rechters, recht doende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van K. D. M. in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

S. E.

geboren op (…)

ingeschreven te (…) (Verenigd Koninkrijk), (…)

Gehoord meester R. V. voor deze beklaagde.

Er is niet te vrezen dat de beklaagde zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken. Hij heeft zich steeds aangeboden, was op de zitting aanwezig en zijn afwezigheid bij de uitspraak is enkel te wijten aan overmacht.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, **OP TEGENSPRAAK** om 9.20 uur.

Zegt dat er geen redenen zijn om de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van **S. E.** te bevelen.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G28AH:
- B. S., rechter
- C. B., rechter
- J. D. W., rechter
en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting op 6 januari 2021 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier V. Q. E..

DE RECHTBANK van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, zitting houdende te Gent, achtentwintigste ad hoc kamer (G28AH), drie rechters, recht doende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van K. D. M. in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

G. K.

geboren op (…)

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

van Albanese nationaliteit

De beklaagde verschijnt niet ter terechtzitting, noch iemand voor hem.

Er is te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 5 jaar, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, **BIJ VERSTEK om 9.20 uur**

Beveelt de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van de veroordeelde **G. K. .**

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G28AH:
- B. S., rechter
- C. B., rechter
- J. D. W., rechter
en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting op 6 januari 2021 door de voorzitter,in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier V. Q. E..